

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2015. április

A Biblia Szövetség folyóirata

XXVII. évfolyam 1. szám

Ára: 350,- Ft

Áldott Húsvétot!

„Én vagyok a feltámadás és az élet.”

(Jézus Krisztus szavai – Jn 11,25)

2014. ifjúsági szilveszter

AZ ODAFENNVÁLÓKAT KERESSÉTEK, AHOL A KRISZTUS VAN!

(Olvasásra: *Kolossé 3,1-15*)

Ha valaki ma arról ír könyvet, hogy miként lehet gyorsan és nagyon meggazdagodni, biztos sikerre számíthat. Már a kisgyermek is erről álmodozik, a felnőtt szívében pedig csak tovább erősödik a meggazdagodás vágya. Értethető, hogy Pál apostol is, ismerve az emberi szív gazdagság utáni vágyát, a kolossébelieknek írott levelében a meggazdagodás gondolatának segítségével akarta felébreszteni egy másfajta, a lelki, még közelebről a hitbeli meggazdagodás igényét.

Pálnak a börtönben született leveléből kiderül az is, hogy a Kolosséban élő gyülekezet tagjai már korábban megtért hívők voltak, akik elhitték, hogy Jézus Krisztus az ő bűneik büntetését is elszenvedte a kereszten, és hit által elfogadták bűneik bocsánatát. Azt is hitték, hogy Krisztus feltámadt a halálból, most pedig a mennyben ül az Atya Isten jobbán, és visszajön majd dicsőségben. Ugyanezt, ma élő újjászületett-megtért keresztyénként, mi is tudjuk, és hisszük. Azt is, hogy aki mindezeket ma is hiszi, annak felbecsülhetetlen és elveszítethetetlen lelki kincse van.

CSALÓDÁSOK A MEGTÉRÉS UTÁN?

Az apostol, amikor levelét írta, azzal is tisztában volt, hogy a megtérés után a legtöbb ember előtt még hosszabb-rövidebb földi út áll, s ezen az úton bizony sokféle akadály, szenvedés, küzdelem, kísértés, bukás, csüggedés vár a hívő keresztyén emberre is. Gyakran a megtérés első örömei után a keresztyénen úrrá lesz egyfajta csalódás. Ezért levelében arra akarta megnyitni olvasóinak lelki szeméit, hogy a hívő embernek nemcsak a bajai, csalódásai, szenvedései növekednek múló napjaik során, hanem a lelki gazdagodásuk is növekedhet, egészen az örökkévalóságig. Vagyis, a hívő emberek lelki gazdagodása nem ért véget azzal, hogy elfogadták hit által a bűnbocsánat és üdvösség evangéliumát, és azt, hogy testi haláluk után az üdvösség részesei lesznek.

A MEGGAZDAGODÁS ÚTJA

Pál arra hívja fel olvasói figyelmét, hogy a megtérés utáni meggazdagodáshoz a Krisztus egyre mélyebb megismerésével juthat el az ember. És ez fontos üzenet a mi számunkra is! A levelet figyelmesen olvasó felfedezheti, hogy az apostol Krisztus kereszthalálának és feltámadásának két olyan titkáról beszél, amit Pál maga is kijelentés útján ismert meg, és azért ad tovább, mert a Krisztus eme két titkának megismerése és elfogadása megváltoztatja, és meggazdagítja a hívő ember földi életét is.

Mi ez a két titok? Az egyik, hogy a Krisztus keresztségén a benne hívők Krisztussal együtt meghaltak régi életükre nézve.

A másik titok, hogy Krisztus feltámadásában ugyanezek a hívők vele együtt feltámadtak egy új életre. Ez, megmagyarázva Pál teológiai gondolkodását, azt jelenti, hogy Isten a megváltozott hívőket örökre összekötötte Krisztussal. A hívők új élete Krisztusban van elrejtve, vagyis elveszítethetetlen. Ennek a csodálatos üdvvalóságnak elfogadására azért biztatta az apostol minden idők hívő embereit, mert ez a Krisztus-ismeret teszi gazdaggá földi életüket. Ez a lelki kincs ad erőt a bűn, a szenvedések, a bajok közötti harcban.

MIT JELENT AZ „ODAFENNVÁLÓKKAL TÖRŐDNI”?

Pál szavaival a Szentlélek arra biztatja minden idők hívő emberét, hogy hit által ragadja meg ezt a két drága igazságot. Ha pedig megragadta, azaz elhitte, hogy régi (óemberi) életére nézve meghalt, és Krisztus feltámadásában ő is új (örök) életre támadt fel, akkor az „odafennvalókkal” törődjön, „ne a földiekkel”. Tehát a Krisztus-hívők arra törekedjenek, hogy megismerjék a mennyei értékrendet, majd utána éljék meg azt, és ne éljenek tovább a világ értékrendje szerint.

Ennek gyakorlati megvalósításához

szemléletes példát használ: a levetkőzést és a felöltözést. Vagyis, ha valaki hiszi, hogy régi életére nézve Krisztus keresztségén meghalt, és Krisztus feltámadásában fel is támadt az új életre, akkor az újéletben járást a mindennapi levetkőzés-felöltözés mintájára kezdje el gyakorolni. Akkor a hívő ember ne járjon tovább a régi élet rongyaiban (öntörvényűség, önzés, irigység, harag, kívánság stb.), hanem kezdjen el a mennyei világ divatja szerint élni (önmegtagadás, szeretet, megbocsátás, mértékletesség). A hívő keresztyén ember napi programja legyen, hogy bűnbánatot tart és elveti mindazt, ami gonosz dolog volt életében – ez a levetkőzés. Majd hitben a mi hitünk Fejedelmére, Krisztusra figyelve kezdjen el járni a mennyei, azaz az Ige és Szentlélek által mutatott értékrend szerint. A felöltözés – végső soron – a Krisztusnak való engedelmisség.

Folyóiratunk jelen számában sorra vennénk azokat a testi-lelki rongyokat, amiket le kell vetkőznünk, és azokat – a Krisztussal feltámadt hívőkhöz méltó – ékes testi-lelki ruhákat, amiket fel kell öltöznünk. Legyen ez az ideai nagypénteknek és a húsvéti feltámadásnak bátorító üzenete, ami Krisztust és váltságművét még csodálatra méltóbbnak mutatja!

Dr. Sípó Ete Álmos / Tápiószele

FÜLE LAJOS AZ AZ ALÁZAT

Az az alázat meg nem érthető,
az az áldozat fel nem mérhető,
az a kereszttűt meg nem járható,
az emberré lett ISTENNEK való.

Csodálva, áldva hódolok Neki,
érettem érnek szent gyümölcsei,
belőlük élek, általuk vagyok...

Hozsánna Néki,
KI FELTÁMADOTT!

PARÁZNASÁG VAGY SZENT ÉLET

„Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, a paráznaságot...” (Kol 3,5)

Általánosságban fogalmazhatunk úgy, hogy a szexualitással kapcsolatos közgondolkodásra évszázadokon keresztül rányomta bélyegét a középkori római katolikus egyház szexualitással kapcsolatos (tév)tanítása. Az 1960-as évek óta azonban már a tudatosan gerjesztett „szexuális forradalom” határozza meg szinte világszerte a szexualitásról alkotott elképzeléseket. A forradalom gerjesztésében jelentős szerepet játszottak azok a pszichológusok és filozófusok, akik úgy vélték, hogy az elfojtott szexuális vágyak vezettek a XX. század rémtetteihez. Ebből fakadóan azt hirdették, hogy az elfojtott szexuális vágyak szabad kiélése elősegíti a rendezettebb társadalmi életet és békésebb világot. E gondolkodók szerint a szexuális ösztönök elnyomásáért, és így mindenféle agresszív, romboló, gyűlölködő, gyilkos emberi viselkedésért a keresztyénség felelős. Manapság annak lehetünk tanúi, hogy a szexualitás, sőt a hetvenes évek óta a szelídebb vagy keményebb pornográfia átítatja a társadalom minden szegmensét – ámde mintha ettől nem lett volna békésebbé a világ. Szinte nincs olyan film, amiben ne bukkanna fel – természetesnek és jónak beállítva – a szexualitás valamely Isten által tiltott formája. A pornóipar is ontja termékeit: amíg Hollywood kb. 400 filmet készít évente, addig a pornóipar több ezret, és számos tv-csatorna ill. az internet szinte korlátlan hozzáférést biztosít ezekhez a termékekhez. A pop-rockzene világa sosem volt híres arról, hogy a szexuális élet terén a bibliai rend követésére biztatna. A divat- vagy reklámszakmában döntő manipulációs tényező a szexualitás. Szabados gondolkodású embertársaink a szexualitás bármilyen formában való megélését (homoszexualitás, biszexualitás, transzszexualitás stb.) emberi szabadságjognak tartják, és mindennemű korlátozása ellen keményen tiltakoznak. Sőt, azt követelik, hogy ezeket mindenki a hagyományos (heteroszexuális, monogám) házasságban gyakorolt szexualitással egyenértékűnek ismerje el. A szabadelvű lobbis arra

törekszik, hogy a politikában, a médiában megjelenjenek nézeteik, és harcolnak azért, hogy a társadalmak többsége ezeket a nézeteket fogadja el. Mára elérték, hogy számos európai ország iskoláiba is beviszik ezeket a gondolatokat, és a gyermekeket már kiskoruktól megismertetik és hozzászoktatják – szexuális felvilágosítás címen – a szexualitás minden – a bibliai-isteni rendtől eltérő – formájához. Mindezt annak ellenére is teszik, hogy újabban egyre több nem keresztyén szociálpedagógus, neveléstudományi szakember, agykutató, terapeuta rámutat a szexuális forradalom elképesztően romboló, züllesztő hatására (pl. Stern 2006/06). Mindezek mellett a keresztyének helyzetét igencsak nehezíti, hogy az angolszász világ, valamint az Európai Unió több országában a reformáció egykori egyházai – amik a liberális, ill. neoliberalis teológia hatására elfordultak a Bibliától, mint Isten kijelentésétől, s ezzel elidegenültek magától az Úrtól is – odaálltak a szabadelvű törekvések mellé. Így ma, pl. Németországban az evangélikus népegyház (EKD) lelkészi törvénye lehetővé teszi homoszexuális, ill. lesbikus párok lelkészi szolgálatát, együttélését a lelkészlakásokban, az egyház biblia-hű lelkipásztorainak tiltakozása ellenére. A legtöbb európai országban lehetségessé tették azonos nemű párok templomi keretek közt történő megáldását. Nem csoda, hogy az emberekre, de a biblikus keresztyénekre is elképesztően nagy nyomás nehezedik azért, hogy eltérjenek a szexualitás isteni rendben meghatározott gyakorlatától.

AZ ÓTESTAMENTUM

Isten a Tízparancsolat 7. parancsolatában ezt rögzítette szövetséges népének: „Ne kövess el házasságtörést!” Egyértelmű, hogy a parancsolat által védelmezni akarta a házasság teremtési rendjét, ami heteroszexuális és monogám (egy férfi és egy nő), élethosszig tartó szeretetszövetsége. Ennek intím közegébe helyezte el a szexualitást. A parancsolattal Isten megtiltotta a szexualitás bármilyen formáját, amit a há-

zassági szövetségen kívül gyakorolhat az ember. Például a 3Móz 18-ban a 7. parancsolat olyan rendelkezések közt található (20. vers), amelyek egyértelműen kijelölik a szexuális érintkezés határait. (Tiltott pl. a vérfertőzés, homoszexualitás, szodómia, prostitúció, promiszkuitás.) Ha a házasságra vonatkozóan minden ószövetségi adatot figyelembe veszünk, akkor a „ne törj házasságot” parancsolata sokkal tágabb jelentést kap annál, minthogy egy házas vagy nem házas férfi szexuális kapcsolatra lép más feleségével vagy jegyesével (vö. Douma: A tízparancsolat, 186. és következő oldalak). Isten tehát a parancsolat által levédte a házasságra vonatkozó eredeti, teremtési rendjét, és elvárta, hogy szövetséges népe – hálából szabadító szeretetért – tartsa meg a parancsolatot – minden bűnös vágya ellenére – olyan környezetben is, amelyik folyamatosan a törvény megszegésére buzdított.

AZ ÚJTESTAMENTUM

Az Újszövetség közbenjárója, Jézus Krisztus, maga is betöltötte az ótestamenti törvényt, és követőire nézve is érvényessé tette azt. Így az újszövetségi iratok a keresztyénekre vonatkozóan is érvényesnek tekintik a Tízparancsolatot. Ezt nem azért kell követniük, hogy megigazuljanak, hanem mert kegyelemből, Jézus vére érdeméért már igazsá nyilvánítottak, tehát hálából a bűnbocsánatért és megigazításért. Ennek megfelelően a reformáció idején a Heidelbergi Káté így adta a keresztyének elé a parancsolat magyarázatát az Isten iránti hála kifejezéséről szóló főrészben: „Mi a hetedik parancsolat értelme? Az, hogy Isten előtt mindennemű tisztátalanság kárhozatos, tehát azt nekünk szívből utálnunk kell, és szepőtelen, tiszta életet kell élnünk, akár a szent házasságban, akár azon kívül. Csak a paráználkodást és más efféle rút dolgokat tiltja-e meg Isten e parancsolatban? Mivel testünk és lelkünk egyaránt a Szentlélek temploma, Isten azt akarja, hogy mindkettőt szentségben, tisztaságban megőrizzük. Megtilt tehát mindenféle tisztátalan cselekedetet, magavise-

letet, beszédet és gondolatot, de mindazt is, ami az embert erre ingerelhetné.” (HK 108 és 109 KF)

A SZEXUALITÁS ÁLDÁSA

A szexualitást – amint ez a bibliai teremtés történetéből kiderül – Isten „találta ki”, és ajándékozta Ádámnak és Évának, hogy ezzel meghitt testi-lelki közösségben, nagy örömmel tudják átélni egymáshoz tartozásukat, kizárólagos közösségüket, szeretet-egységüket, ill. ezáltal vehessenek részt Isten teremtő munkájában, betöltve a „szaporodjatok, sokasodjatok” isteni parancsot. Tehát ennek az isteni ajándéknak – amit a Biblia nem kezel tabuként, és nem démonizál – fontos szerepe van a család kialakításában (matrimonium), valamint a férj és feleség szeretetközösségének (coniugium) kialakításában. Itt – csupán utalásként – fel kell idéznünk még két bibliai tanítást, amik a szexualitás további jelentőségét hangsúlyozzák.

Az első az ember istenképűségével kapcsolatos. Ezt olvassuk Mózes könyvében: „Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtette: férfiúvá és asszonnyá teremtette őket. Megáldotta őket Isten...” (1Móz 1,27-28) Eszerint a férfi és nő együttesen Isten képmása. Vagyis nem csak egy-egy férfi vagy egy-egy nő istenképűségéről beszélhetünk, hanem arról is, hogy egy férfi és egy nő, mint két

különböző személy, feltétlen szeretetben testileg (!) és lelkileg, őszintén és hűségben egyesülve Isten képmását alkotják. Így a szexualitásnak fontos szerepe van abban, hogy betöltsék azon elképesztő rendeltetésüket, hogy Isten képviselői legyenek a világban. Annak az Istennek képviselői, akinek örök személyei teljességgel nyíltak egymás előtt, örökre hűek egymáshoz, és szeretetben örökre egyek.

A második fontos bibliai tanítás, hogy Isten a házasságot Jézus Krisztus és az Egyház (kiválasztottak közössége, *communio electorum*) örök időktől fogva létező ősmintájára alkotta meg. Ez ama „felette nagy titok”, amiről az Ef 5-ben tanít a Szentlélek. Ebből kiindulva a házasság küldetése, hogy a világban megjelenítse Jézus Krisztus és Egyháza szövetséges szeretet-kapcsolatát. Ebben Jézus feltétlen és örök szeretettel öleli magához a tőle különböző, de őt viszonszerető, tisztelő és neki mindenben engedelmes, önmagát átadó Egyházát. A férj és felesége önmagukon túlmutató szeretetegysége megélésében, megvalósításában és megtapasztalásában pedig kulcsfontosságú ajándék a szexualitás. Ha házaspárként a felidézett bibliai tanításokat komolyan vesszük, és azok fényében gyakoroljuk a szexualitást, akkor betöltjük rendeltetésünket, leszáll ránk Isten gazdag áldása, és felragyog rajtunk Isten dicsősége.

Akik jelen sorok olvasása közben rádöbbennek, hogy nem tartották be Istennek a házasság szentségének őrzésére vonatkozó akaratát, azoknak hadd hirdessem a bűnbánat és bűnvallás lehetőségét, valamint a bűnbocsánat, és azzal együtt az újrakezdés ajándékát: „Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van veled, és sötétségben járunk, hazudunk és nem az igazságot tesszük... Ha azt mondjuk nincs bűnünk, magunkat csapjuk be, és nincs meg bennünk az igazság. Ha megvalljuk bűneinket, ő hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hazugságtól.” (1Jn 1,6-9)

Természetesen mindezek mellett továbbra is ki vagyunk téve a házasságtörés kísértésének. Ámde a kísértések közt hálásan hinnünk lehet és kell azt, hogy az Úr Jézus velünk van a világ végezetéig, és felszabadított e bűn minden formájának (képzeltbeli, tetteges) kényszerítő erejétől. A belé vetett hit által közösségünk van övele, akivel együtt meghaltunk a bűnnek, és vele együtt feltámadtunk, hogy éljünk Istennek, vagyis valóban szabadok vagyunk arra, hogy megtagadva ezt a bűnt, szentül és tisztán éljünk a jelenvaló világban. Így örömmel és hálával engedhetünk Isten ezen parancsolatának is, amivel rámutatunk Isten szentségére és dicsőítjük őt. „Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, a paráznságot...” (Kol 3,5)

Sípos Ete Zoltán / Szeged

TISZTÁTALANSÁG ÉS TISZTASÁG

Mi jut eszünkbe erről a szóról: tisztátalanság? Jellemzi-e a tisztátalanság a gyülekezetbe, vagy a már hitben járó életünket? Ahhoz, hogy erre komolyan válaszolni tudjunk, fontos megnéznünk azt is, mit jelen az a görög szó (akatarszia), amely a Szentírás eredeti szövegében itt áll. Az alapjelentése: szenny, tisztátalanság. Erről beszél Jézus a farizeusoknak a Mt 23,27-ben: „hasonlóak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek látszanak, de belül tele vannak... tisztátalansággal” (és itt már elő is jön a képmutatás: kívülről szépnek szeretnék látszani, de szívem tele van szennyyel). További jelentései: erkölcsi szenny, szentség-

telenség, szennyes érzület, perverzitás (pl.: Rm 1,24; Rm 6,19; 2Kor 12,21; Ef 4,19; 1Thessz 2,3). De jelentheti a sebek tisztátalanságát, valamint azt a tisztátalanságot, ahogyan egy háznak nem szabad kinéznie, ha eladására sor kerül. Az Ószövetség görög fordításában, a Septuagintában rituális tisztátalanságot is jelent, ami elválasztja az embert Istentől, s távol tart az Isten elé járulástól és a templomtól. Nagyon hangsúlyos ebből a szempontból az Ézsaiás könyve 1. fejezete, ahol ezt olvassuk: „Elegem van az égőáldozati kosokból... Nem tűröm együtt a bűnt és az ünneplést... ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak. Bármennyit is

imádkoztok, én nem hallgatom meg, vér tapad a kezetekhez” (11-15. v.). Azt mondja az Úr, hogy gyűlöli ünnepeinket? Miért?! Arról van itt szó, hogy keveredik a színlelt vallásosság és az erkölcsi tisztátalanság. Ebből a tisztátalanságból kell megtisztulni ahhoz, hogy Isten elé járulhassak. De már itt is felragyog az evangélium: a szabadulás, a tisztulás lehetősége, ill. szükségessége: „ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérré válhatnak” (1,18).

A megtért-újjászületett ember életében is tisztátalanság minden (rejtegetett tett, szokás, gondolat, vágy, kapcsolat), ami elválaszt Istentől. Az Úr elítéli a kettőséget, a két úrnak szolgálást, az elegy-

tést. Hiába vagyok buzgó, ha erkölcsileg tisztátalan vagyok. Ez a buzgóságot is, de sajnos a gyülekezet életét is megfertőzheti, ha csak viselkedni tanulok és képmutatóan élek. Ha harsogom a zsoltárt és a halleluját, s közben trágár beszéd hagyja el a számat; hirdetem az adakozást, de ennek ellenére magam nem teszem; beszélek a házassági hűség értékéről és fontosságáról, s közben másról fantáziálok, mással chat-elek és tiltott helyen szörfözök a neten, tisztátalan vagyok. Ha hangsúlyozom a békesség fontosságát, de romokban hevernek családi kapcsolataim; nyilvánvaló vagy rejtett bűnben élek, s ezzel együtt hiteltelenül okítom embertársamat; a vasárnapi munkával és az adózásom tisztaságával gondjaim vannak, de az ebben való állhatatosságra nevelnék másokat – tisztátalan vagyok. Ugye, nem működik?

A megoldás az őszinte, tiszta, nyilvánosan is vállalható élet. Ne az legyen rám jellemző, amit valakivel szemben így fogalmaztak meg: „Olyan hangosak a cselekedeteid, hogy nem hallom meg, amit mondasz!” A szavaim és az életem legyen összhangban egymással! Ne csak bizonyosság-tételem, hanem bizonyosság-életem is legyen. Egy történet szerint Nagy Britanniában, találomra kiválasztott tizenkét közismert személynek névtelenül – minden háttér-információ nélkül – ezt az üzenetet küldték: „Menekülj, minden kiderült!” Huszonnégy órában belül közülük hatan elhagyták az országot. Elgondolkodtató történet.

Vállalnád-e, hogy néhány hétre valaki hozzátok költözzön, hogy belülről is lássa életedet?

Lehet személyes imádságod a Zsolt 139,23-24: „Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet... Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” Azért fontos ezt kérni, mert a bűn vakká tesz saját lelkiállapotom meglátására, miközben a másét nagyon jól látom (ld. Dávid, 2Sám 11-12. fejezet). Kérj az Úrtól olyan lelki testvért – ha nincs még –, akit felhatalmazhatsz arra, hogy a legintimebb gondolataidba is belekérdezzon!

A hiteles élet megpecsételi a bizonyosságtételedet. Valóság-e életedben a bűnbocsánat? Az öt férj után élettársi kapcsolatban élő samáriai asszony, miután Jézussal találkozott, és Jézus kijelen-

tette magát neki, az asszony bizonyosságot tett róla, és a samáriaiak elindultak a kúthoz Jézussal találkozni. Miért? Mert valósággá vált az életében az, amit mondott. Ha ez a valóság hiányzik, akkor képmutatás, belső feszültség és szorongás az élet.

TÜRMEZEI ÉRZSÉBET MÉG NEM KÉSZ!

Régi történet.

Egyháziatyától arcképet kértek,
s nem tett eleget a kérésnek.

„Olyan csúf az óemberem
– felelte –, hogy azt semmiképpen
lepingáltatni nem merem.

Újemberem lefesteni
pedig olyan nehéz,
mert egyre dolgozik rajta a Mester,
de még nem kész!”

Rigófütyös tavaszi kertben
ma ez a régi történet
ébred fel bennem.

Szállnak-tűnnek az évek.

Jó volna készen lennem!

A drága Krisztusarcot
egyre formálja a Lélek.

Szépsége néha felragyog.

De jaj, ha még mindig a régi vagyok!
Félek.

„Készíts el engem!” – kértem, s újra
kérem.

Hiszen Te megváltottál drága véren.
Ne pihenjen, ne nyugodjék kezed,
míg műved rajtam be nem végezed!

Amit Te kezdted,
soha nem maradt félbe semmi sem.
Újjá formálsz egészen engem is.

Hiszem!

Egy alkalommal egy nő a piros lámpánál állt autójával. A mögötte lévő rendőrautó megkülönböztető jelzést használva mellé hajtott, és jelezte számára, hogy kövesse a rendőrségre. Ott elkérték az iratait, és hosszabb időre magára hagyták. Miután az őt igazoltató rendőr visszaadta az okmányokat, bocsánatot kért tőle, hogy feltartotta. Az asszony megkérdezte az igazoltatás okát. Az egyenruhás így válaszolt: „Ön mögött álltunk a lámpánál. Láttuk, ahogy banánhéjat dobott ki, és hallottuk, ahogy kiáromkodva szidta azt, aki ön előtt le-

fékezett a sárga lámpánál. Ugyanakkor láttuk az autója hátuljára ragasztott keresztyén szimbólumot és a vasárnapi iskolába hívogató matricát. A viselkedése alapján a kollégámmal együtt meggyőződésünk volt, hogy nem ön az autó jogos tulajdonosa, hanem lopta azt, de az iratok alapján meg kellett állapítanunk, hogy – sajnos – tévedtünk.” Döbbenetes az ilyen ellen-bizonyosságtétel! Ezzel szemben gondoljunk a filippi börtönőrré (Csel 16.), aki azután kérdez csak az üdvösség útjáról, miután tapasztalja, hogy fogvatartottjainak viselkedése megfelel annak, amiről prédikáltak.

A világ elsősorban az életünkre kíváncsi, s ha azt hitelesnek és kívánatosnak látja, kíváncsi lesz a szavainkra is. Látszólag ellentmondás, hogy a világ fiai számon kérik tőlünk azokat a bűneinket, amikben ők maguk benne élnek, de ha komolyabban belegondolunk – és jól értsük! –, jogosan teszik. Miért akarnának hiteltelen életeket követni?! De megkérdezheted a gyermekedet is, hogy milyen keresztyénnek tart? Őszinte választ fogsz kapni!

Komolyan kell vennem, hogy nem csak a megtérésem van kegyelemből, hanem a hívó életem is csak abból lehetséges. Saját erőmből vagy önigazult leszek, vagy elkeseredett. Rendszereken Igét kell olvasnom, hogy rámutasson bűneimre, tisztátalanságaimra, és megláthassam szabadulásom és bocsánatom útját, hogy újra a keresztség alá vezessen. Komolyan kell vennem, hogy az újjászületett ember sem bűntelen, de azt is, hogy a megbánt és megvallott bűnt Jézus Krisztus megbocsátja (1Jn 1,9).

Az Igeolvasás mellett legyen imádságban közösségem az Úrral, legyek közösségben a gyülekezettel, legyen szolgálatom, és legyek hálás a véren szerzett bocsánatért!

A kegyelemért hálából éljek tiszta életet a családban, a gyülekezetben, a világban, a munkahelyen! A kegyelemért hálából lyukasszak vonaljegyet akkor is, ha nincs ellenőr a láthatáron, és a kegyelemért hálából tartsam be a közlekedési szabályokat, mert mindaddig, amíg Isten Igéjével nem ütközik, az ország törvénye érvényes a keresztyén emberre is!

Sipos-Vizaknai Gergely / Göd

INDULATOSSÁG VAGY SZELÍDSÉG

„Szelíd fény vagyok annak, aki nem gyötör, de gyilkos sugár annak, aki megbánt” – vallja önmagáról Füst Milán. Valószínűleg sokan igazi, belülről fakadó egyetértéssel bólintanak rá saját érzéseiknek e művészi megfogalmazására. De mit is várhatnánk magunktól mi, bűnnel átitatott emberek? Született természetünk szerint reagálunk mindenre, ami minket ér: a kellemesre kedvesen, a fájdalmasra hevesen, morcosan, indulatosan, tehát olyan „füstmilánosan”. Ez a hajlamunk megmarad hívő korszakunkban is, hiszen az óember minden pillanatban ugrásra kész. Hogyan működhet mégis Krisztus szelídsége bennünk és általunk? Akarjuk-e valóban mindig, hogy működésbe lépjen, s ha igen, milyen következményeket von maga után ez a döntés? Ezt igyekszem a következőkben kibontani.

SZELÍDSÉG A KÖZNYELVBEN

A szelíd viselkedés látszata nem adja vissza a szelídség tartalmát. Ha csak látszat alapján, felületesen ítélünk, a szelíd emberre ráillik sokféle, nem éppen népszerű bélyeg: bátortalan, hangját sem hallani, félénk, visszahúzódó, sőt megalkuvó. A szelíd ember a rövidebbet húzza, és még mosolyog is hozzá. Olykor együgyű, kissé tájékozatlan. Az önbizalom, határozottság, egyenesség nem sajátja, csak kis időre képes ezeket a tőle idegen darabokat magára öltetni és hordozni, de hamar kiesik a szerepéből, és ismét megszeli. A közértelmezés szerint tehát nem korszerű és vonzó jellemvonásról van szó.

A felületesen szelídek bélyegzett emberről sejthető, hogy mély szorongásokat, erős agresszivitást is hordoz. A szelídség elfojtott erő, ami váratlanul és drasztikusan törhet utat magának. Dosztojevszkij A szelíd teremtés c. kisregényének szegény sorsú főhőse látszólag szűkszavúan, engedelmesen, megadóan tűri az őt befogadó, öregedő zálogos önző féltékenységi rohamait. A benne feszülő indulat azonban lázadás, majd önmaga ellen forduló agresszivitással torzul, végül öngyilkossággá fajul.

A Keresztyén Bibliai Lexikon szerint a szelídség olyan magatartás, amelyben

nincs vadság, durvaság. A fogalom héber megfelelője az 'áni', ami szorongatott állapotot, megalázott helyzetet jelent, a szolgálai státuszban lévő ember magatartására utal. Első renden szociográfiai fogalom, amit Istennel kapcsolatba hozni a következőkben, a Biblia Igéivel lehetséges és kell is.

SZELÍDSÉG A BIBLIÁBAN

Hogy ne bolyongjunk ötletszerűen a fogalommal kapcsolatos Igék erdejében, a legszükségesebb tudnivaló az Istennek tetsző szelídségről az, hogy a Szentlélek gyümölcse. Nem kell azt teljesíteni, hanem lehetséges megteremni; nem saját elhatározásból, hanem Isten erejével; nem csupán némelyek iránt, néhány kijelölt élethelyzetben, hanem folyamatosan – nem elválasztva a Lélek gyümölcseinek többi szeletétől. Ahogy nem vásárolhatunk egy gerezd mandarint, egy szem szőlőt, hanem a teljes gyümölcs lehet a miénk, a Lélek gyümölcseiből sem válogathatjuk ki a nekünk tetszőket. Akiben megterem a szelídség, abban terem az öröm, az önmérséklet és a többi is.

Isten tanácsolja, majd bemutatja, végül nekünk ajándékozza a szelídséget.

A Példabeszédek könyvének ragyogó ellentét-párjai közül az egyik így szól: „A szelíd szív élteti a testet, az indulat viszont rothasztja a csontokat” (Péld 14,30). Az aggodáshoz hasonlóan az indulatosság sem tesz jót porcikáinknak. Mégsem azért kellene elköteleznünk magunkat Krisztus indulatai mellett, hogy ne sajogjanak a csontjaink, hanem azért, hogy őt mutathassuk fel mindazoknak, akiknek belőlünk már elégük van. Őrá vágyik ugyanis mindenki, csak nem tud róla.

Jézus Krisztus szelídségéről elsőként az juthat eszünkbe, amikor kihallgatása során néma maradt, és tűrte a személyét méltatlanul érő megaláztatásokat. Ugyanakkor az evangéliumok alapján Krisztust elejétől fogva szelídek ismerhetjük meg: tanításában és csendességében, járásában és megpihenésében, felemelt hangjában, kemény megnyilvánulásaiban éppúgy, mint precízen időzített hallgatásaiban.

Jézust szemlélve a szelídség definíciója ez lehet: fegyelmezett szeretet, mederben tartott erő.

Jézust csodálni örömteli lehetőség, utánózni lehetetlen és felesleges, de tanulni tőle parancs. Ez a parancs pedig így hangzik: „Tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtak lelketeknek” (Mt 11,29). A régi mester-tanítvány kapcsolat szerint teljes életközösségben kell és lehet élnünk Mesterünkkel. Nem csupán órákat venni tőle, hanem engedni, hogy minden helyzetben ő tanácsoljon. E közösség magában hordozza jutalmát, ráadásaként pedig lelkünk megnyugvása ígértetik. A vele megélt közösség nélkül sosem lehetünk tanítványok, csupán hangulat-keresztyének, ami súlyos önámítás.

A tananyag mellé gyakorló pályát is kapunk: az élet minden területén, kezdve gyülekezeti közösségünkkel, adódik ember és lehetőség Krisztus szelídségének bennünk történő izmosítására. Pál apostol tanácsa figyelemre méltó: „Testvéreim, ha valakit tetten is érnek valamilyen bűnben, ti, akik lelki emberek vagytok, igazítsátok helyre az illető szelíd lélekkel” (Gal 5,23). Egy pillanatig ellentmondást sejtünk a helyreigazítás és a szelíd lélek között. Mintha kizárná egyik a másikat. De talán vannak emlékeink arról, amikor bár kritikát kaptunk, bírálatban volt részünk, mégsem esett rosszul, hanem inkább változásra serkentett. Ezt teszi a szelíd lelkű helyreigazítás. Az ember oly módon is bírálhat, hogy az elmarasztalt személy attól teljesen kedvét veszti, levertségbe és kétségbe kerül. De úgy is helyre lehet igazítani valakit, hogy az illető magától határozza el: jobban fogom végezni a dolgom ezután. Az emberi indulatosság lesújtó vélemény, míg a krisztusi kritika ösztönöz és változásra serkent. A szelídség tehát megteszi azt, amit a kényszer sohasem tud elérni.

Keserűség nélkül inteni, türelmetlenség nélkül vitatkozni, az igazságot lázadás nélkül elviselni és haragosnak lenni vétkezés nélkül – ezek Krisztus tulajdonságai, nem pedig vérmérséklet kérdése.

Számomra az egyik legösztönzőbb Ige, amely sokszor meggyógyított és helyreállított már, a következő: „*Szelíden fogadjátok a belétek oltott igét, amely meg tudja tartani lelketeket*” (Jak 1,21). Ez az üzenet akkor vált élessé – azóta csak éleződik –, amikor egyik gyermekünk csecsemőkori oltása helyén kemény csomó, ún. beszűrődés keletkezett, amit műteni kellett. Az, hogy egy öthónapos emberke megfeszítette magát, cseppet sem róható fel neki. De tanulságos volt látni, milyen kö-

vetkezménye lehet annak, ha az oltóanyag a görcsösség miatt nem áradhat szét teljesen a szervezetben. Mennyire nehéz nekünk is elengedni, amit Istenre bízunk! Inkább még elemezzetjük magunkban: mennyire voltunk őszinték, odaszántak, és biztos-e, hogy Isten komolyan vette szándékunkat. A lazaság nem feltétlenül elítélendő tulajdonság. Lehet akár szentségünk jele is, amennyiben arról tanúskodik: engedjük Istent munkálkodni, hiszünk neki, bízunk benne, hagyjuk, hogy gyakorolja

hatalmát, megvalósítsa terveit az életünkben.

Az oltóanyag Isten Igéje, ami meg tudja tartani lelkünket, sőt Krisztussal ajándékoz meg bennünket. Ajándékul kapjuk a szelídséget is, amely egyikünk startcsomagjában sem szerepel, akármilyen vérmérséklettel bírunk is.

„*Szelíd szemed, Úr Jézus,
Elítél bár, lásd én megint*

*Csak várom, hogy majd rám tekint,
Szelíd szemed, Úr Jézus.*”

(Ékv. 310. ill. 385. ének)

Bálint Józsefné / Pécel

GONOSZ KÍVÁNSÁG VAGY ÖNMEGTAGADÁS

Tana Toraja az egyik legkedveltebb turista célpontja az indonéziai Celebesz (Sulawesi) szigetnek, hagyományos és még mindig uralkodó építésze, jellegzetes temetkezési szokásai és különös halotti szertartásai miatt. A sziget őslakos népe évszázadokig a külvilágtól teljesen elzártan élt, animista vallásukat zavartalanul gyakorolhatták. Az 1900-as évek elején holland misszionáriusok jelentek meg a hegyvidéken, akik keresztyén hitre térítették az ott élőket. A térítések során, amikor a misszionáriusok tanígtatták Toraja népét a Tízparancsolatra, az őslakosok egyik főembere azt mondta: „Inkább a torajai hagyomány 7777 parancsolata és tiltása, mint a keresztyének Tízparancsolata, mert a Tízparancsolat az egész szívet igényli, míg a 7777 ősi parancs és tiltás mellett még jócskán marad szabadság.”¹

A főember ráérezett arra, hogy a Biblia Istenét nem csupán az emberi cselekedetek, az emberi élet, a viselkedés külső megjelenési formái érdeklik, hanem az is, ami az ember szívében, belsejében van, vagyis az egész ember.

Amikor a Szentlélek a gonosz kívánságok levetkőzésére szólít fel a Kolossébeliekhez írt levélben, akkor az ember lelkének legbelsőbb rejtekébe kalauzol minket, és arra biztat, hogy már ott belül, a kívánságok szintjén vegyük fel a harcot a bűn ellen, hiszen a kívánságok belül, lelkünk legmélyén

fogannak meg, amelyekből azután a bűn cselekedetté is formálódik.

Hajlanánk arra, hogy a bennünk levő rossz kívánságok felett szemet hunyjunk, elnézők legyünk velük szemben, és ne is tekintsük azokat veszélyesnek, ha Isten nem hívná fel a figyelmünket arra, hogy a kívánság minden bűnös tettünknek kiinduló pontja, ami ellen küzdeni kell. Mégis megeshet a keresztyénnel, hogy nem foglalkozik a benne lévő gonosz kívánságokkal, mivel azok között számtalan olyan van, ami soha nem jelenik meg cselekedetben, hanem örökre belül marad, így azt gondolhatjuk, hogy azzal nincs is mit tenni, hiszen mások úgysem veszik észre. De attól, hogy egy-egy rossz kívánság rövid ideig tart, vagy beteljesületlen marad, mások nem tudnak róla, vagy nem indít minket tettekre, attól még az bűnös, ami ellen küzdenünk kell, mert az ilyen kívánság, ha megfog, vagyis ha akarattal mellé szegülünk, bűnt szül. A gonosz kívánságokat tehát még csíra állapotban kell felismerni és elpusztítani, azok ellen folyamatosan és tudatosan küzdenünk kell, mert a bennünk lévő kívánságok egyáltalán nem ártalmatlan és ártatlan kicsi gondolatok, hanem magukban hordozzák a halált és a veszedelmet.

Nem véletlen, hogy a Szentírás tele van figyelmeztetésekkel és intésekkel, hogy Isten megváltott népe felismerje az ezekből rá leselkedő veszedelmet,

ami nem kívülről, a világból tör ránk, hanem belülről, romlott természetünkben. Jakab levele szerint ezek a kísértések nem azok, amik miatt a Mi Atyánkban arra kérjük az Urat, hogy ne vigyen minket kísértésekbe. A Mi Atyánkban a külső megpróbáltatások távoltartásáért könyörgünk Urunkhoz. Ezek a kívánságok azonban belőlünk származnak, testünk megromlottságából, ahogy írva van: „*Senki se mondja, amikor kísértésbe jut: »Isten kísért engem«, mert Isten a gonosztól nem kísérhető, és ő maga sem kísért senkit a gonosszal. Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.*” (Jak 1,13k)

Amikor az Ige nyomán a bennünk lévő és támadó gonosz kívánságokra gondolunk, akkor Isten leleplezi előttünk, hogy a romlottság milyen mélyen is gyökerezik a bűn által megromlott természetünkben. Spurgeon Szántó Jánosa szerint azt nem tudjuk megakadályozni, hogy a madarak elrepüljenek a fejünk felett, de hogy fészket is rakjanak rá, az ellen már igazán védekezhetünk. Vagyis romlott természetünkben újra és újra gonosz kívánságok támadnak, ami ellen nagyon nehezen tudunk küzdeni, de az ellen, hogy azok megfogjanak és kiteljesedjenek, már harcolnunk kell. Milyen nagy szükségünk van Isten Krisztusban nekünk adott kegyelmére!

Hiszen lelkünk mélyén ott lappang a bűnre való készség és hajlam, még ha csak úgy is, mint egy ideig észrevétlen vírus az emberi szervezetben.

Pál apostol leveleiben nyíltan beszél arról, hogy a hívő emberben a bűn, mint a gondolatainkat, egész életünket meghatározni akaró program, bennünk lakozik, és rosszra kényszerít, amiben fontos eszköz a gonoszság erőinek a kívánságok különböző módszerekkel való felébresztése, ingerlése. Ezért nem mindegy, hogy a hívő ember mivel foglalkozik, milyen filmeket néz, milyen sajtótermékkel vagy internetes tartalmakkal van tele a feje, kikkel beszélget és barátkozik. A bennünk lévő gonosz kívánságok olyanok, mint a száraz rőzse, amit egy apró külső szikra azonnal lángra tud lobbantani. De sok ilyen tűz tud fellobbanni a hívő emberben, ami aztán gyakran kicsap belőlünk, és lángba borítja saját és környezetünk egész életét!

A reklámapar célja is az, hogy minél jobban kiismerje az emberi ösztönöket és vágyakat, mert minél jobb módszert tud ajánlani azok kielésére és kielégítésére, annál nagyobb a sikere. A felkorbácsolt kívánságok jó fogyasztóvá teszik a hiszékenyeket.

A bennünk lappangó, újra és újra előtörő gonosz kívánságoktól egész életünkben szenvedni fogunk, és csak akkor szabadulunk majd meg, ha meghalunk, ezért az ellenük való küzdelem egész életre szóló feladat. „*Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!*” (1Kor 10,12) Sok keresztyén ügyel arra, hogy élete látható és mások előtt folyó tetteiben nyilvánvaló legyen a bűn elleni küzdelme, de vajon ugyanilyen sok energiát fordítunk arra is, hogy a csak Isten által látott belsőnkben is küzdjünk a bűnös kívánságok ellen? Erre biztat minket az Úr. Vegyük komolyan a szívünkben lappangó bűnös kívánságok elleni küzdelmet!

Talán nem ismerjük be, és sokan tagadják is, de sok keresztyénnek mégis ott lüktet a szemében, az időbeosztásában, egész életvitelében, beállítódásában, szavaiban és tetteiben, érdeklődésében, hobbijában, hogy mi van a szívében és milyen vágyakat dédelget magában, még ha titkolni igyekszik is azokat. Nagy megtévesztő az ember

még saját maga felé is, amikor átnevezi, relativizálja a dolgokat. A kapzsiságot ugyan becsomagolhatjuk adakozással vagy egyéb viselkedéssel, más nevet is adhatunk neki, de attól még az ott van, és bűn. Találó az a történet, amely szerint egy elfogott tengeri rabló Nagy Sándor kérdésére – hogy miért teszi a rabló bizonytalanná a tengert? – azt válaszolta: „Ugyanazt teszem, amit te, aki a szárazföldet teszed bizonytalanná. Mivel azonban én egy kis hajóval csinálom, engem rablónak neveznek, amíg téged királynak hívnak, mivel egy nagy flottával teszed.” A hatalom, a gazdagság, a szexuális szabadosság, a siker, a karrier utáni vágyat sokféle, akár szent szóval is le lehet önteni, és látszólag szalonképessé lehet tenni, de attól az még bűn. Ebben a kérdésben a másokhoz való viszonyítgatás sem segít, ugyanis a kísértések nem minden területen egyformán jelentkeznek az emberek életében, de minden emberben jelen vannak. Könnyű azokra mutogatni és azokat „megkövezni”, akikben a kívánság látható módon megnyilvánulva, például a homoszexuális gyakorlatban lesz tetten érhető. De nem ugyanolyan bűn-e az, amikor valaki pl. a kapzsiság vágyának engedve számla nélküli kereskedelemben vesz részt? Lehet, hogy ez utóbbit soha nem fogják észrevenni, de attól az még ugyanolyan bűn.

Már az Ószövetség sem korlátozza az ember vétkét arra, ami láthatóvá lesz. Vannak bűnök, amiket senki nem vesz észre, de amelyekre nézve minden keresztyénnek azt kell kérni az Úrtól, hogy „*titkos bűnök miatt ne büntess engem!*” (Zsolt 19,13). Bizony sokszor mi magunk se tudjuk, milyen hibás és bűnre kész kívánságok élnek bennünk. Ahogy Jeremiásnál olvassuk: „*Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?*” (17,9)! Ezért szüntelenül helyes imádság a hívő szájában ez: „*Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton!*” (Zsolt 139,23k)

A bibliai példák figyelmeztetnek minket: az első emberpár olyan akart lenni, mint Isten, és ezzel az egész emberiséget pusztulásba vitte. Kaint féltékenysége Ábel meggyilkolásához vezette. Ákán Jerikó elfoglalása után megkíván-

ta a vagyont, ami vesztébe vitte családjával együtt. Dávid megkívánta más asszonyát, és ez bűnbe sodorta Isten emberét. A jólét utáni hajsza ma is bűnbe visz sok keresztyént. Korunknak is nagy kísértése a több utáni vágy, a szemek kívánságának kielégítése, szintén a világ nyújtotta örömök és élvezetek átélése utáni sóvárgás. A kívánság, bár olykor csendesesen, máskor hevesen támad ránk, de az egyik legveszedelmesebb erő, ami ellen küzdenünk kell.

Nyilvánvalóan vannak bennünk természetes kívánságok, amik nem bűnök: éhség, szomjúság, álmoság csillapítása, szerelem és gyermekek utáni vágy, helyzetünk javulása, gyógyulás. Isten után is vágyakozhatunk, mint szarvas a vizekhez. Lehet mindenféle erényekre törekednünk, ahogy a Filippi 4-ben olvassuk: „... *testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!*” Vagyis ezekre törekedhetünk, mert ezek jó, istenfélő kívánságok.

Hogy honnan ismerjük fel a kívánságok bűnös, vagy helyes voltát? A bűnös kívánság a bűnnel, a helyes kívánság a szeretettel kapcsolódik egybe.

És hogyan tudunk győzni a gonosz kívánságokon? A bűnös kívánságok elleni küzdelemben a keresztyén embereknek érdemes meggondolniuk, hogy Istentől Krisztusban és általa mindent megkapunk, amire szükségünk van. Aki megérti, hogy Jézusban Isten mindennel megajándékozott minket, amire szükségünk van, az megelégszik azzal, amit ő ad. Gondoljuk át, hogy ő ellát minket mindazzal, amire szükségünk van, eleget kaptunk az Úrtól lelki és testi értelemben egyaránt. Ha a tízedik parancsolatra gondolunk, akkor így is átírhatjuk annak szövegét²: a te saját házad a legjobb neked, a te saját feleséged a legszebb számodra, a te foglalkozásodban van számodra a legjobb kibontakozás lehetősége – még akkor is, ha házad kisebb, mint másoké, felséged kevésbé vonzó, mint más nőké, ha foglalkozásod alacsonyabb rangú, mint barátodé, vagy ismerősödé – mert ezeket az Úr adta neked. Pál így mondja ezt (1Tim 6,6): „*nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel!*”. Amikor a

Sátán a mi Üdvözítőnket kísértette a pusztában, akkor a mi Urunk az Ige szavait állította szembe az Ördögnek az igei összefüggésből kiragadott állításával. Vagyis a földi tagjainkban lévő gonosz vágyak és kívánságok megölése nem a test megsanyargatásával, nem vallásos gyakorlatok alkalmazásával, hanem a hit által és az Ige szavaira alapozva történhet meg.

A hívó ember elhiszi, hogy Krisztusban és Krisztustól mindent megkapott, és ezért mond nemet bűnös kívánságaira. Amikor a keresztyén ember hisz az Ige szavainak, és nem a kívánságait követi, akkor győz a bűn felett. Ez a győzelem azonban sokszor fájdalmas, mert a kívánságok gyakran csillogók, jó érzéseket, gazdagságot, sikert ígérők, előnyösnek látszanak. Ráadásul a kísértésekben gyakran valós, kézzelfogható, látható előnyök, érzelmi élvezeteket ígér a bűn, amikkel szemben az isteni ígéretek csak illúzióknak tűnhetnek. Amikor a bűnös kívánságok felbukkannak, a keresztyének fel kell

ezeket ismernie, hogy Isten Igéjének ígéreteit szembe állítsa magában a kísértés ígerte előnyökkel. Ez küzdelem. Ezért kell Isten Igéjét megismerni, azt szívünkben forgatni, és azzal foglalkozni szüntelen, hogy tudjuk, Krisztusban mi mindent kaptunk Istentől.

Kinek hiszünk? A tapasztalatainknak és ideig való élvezeteinknek, az átmeneti előnyöknek, vagy Isten Igéje ígéreteinek? Ezen múlik a győzelem a bűnös kívánságok felett. A Krisztusban lévő gazdagság, a nekünk adott ígéretek megismerése nélkül a világ és a bennünk lévő kívánságok mindig többnek fognak tűnni Krisztusnál. A kívánságok feletti győzelem kulcsa tehát a Krisztusban kapott isteni ajándékok megismerése, és azoknak hittel való igaznak tartása. Aki győzni akar a rossz kívánságok felett, az foglalkozzon sokat azzal, amit Jézusban és Jézustól kapott.

Amikor a gonosz kívánságok levetkőzésére gondolunk, akkor ne csak arra törekedjünk, hogy megöljük magunkban a rossz kívánságokat, hanem

arra is, hogy a gonosz kívánságok átváltozzanak helyes kívánságokká. Amikor a Heidelbergi Káté a 10. parancsolatot magyarázza, és a kívánságról beszél az Úr, akkor azt mondja: „113. kérdés: Mit akar Isten a tízedik parancsolatban? Válasz: Azt, hogy soha a legkisebb kívánság vagy gondolat se támadjon fel szívünkben Isten egyetlen parancsolata ellen sem, hanem mindenkor teljes szívünkben Isten minden bűnt, és gyönyörködünk minden igazságban.” Ezeknek az igazságoknak a megismerése, kívánása, szívünkbe zárása, az azokban való gyönyörködés, azokért való hálaadás naponkénti nagy feladatunk. Ha felébred bennünk a gonosz kívánság, mondjuk Józseffel: „*Hogyan követhetném el ezt a nagy gonoszságot, vétkezve az Isten ellen?!*” (1Móz 39,9).

Sípos Ajtony Levente / Soltvadkert

*

Jegyzetek: 1. Dr. J. Douma: A Tízparancsolat, 265. o.; 2. A. Maillot, Le Decalogue, Párizs 1976, 151. o.

KAPZSISÁG VAGY MÉRTÉKLETESÉG

Szeretek eljátszozni a kérdéssel, hogy miként lehet valamit frappánsan, kicsit a megszokottól eltérően megjeleníteni, kifejezni. Így elgondolkodtam azon, hogyan fogalmazhatnánk meg másként ennek a cikknek a címét? Amire jutottam, az címnek talán bonyolult, de kifejezheti, hogy miről is gondolkodunk most, ezért közreadom: „**MÉRTÉK:** LE a fölösleggel! **TES-SÉK,** így az igazán értékes.” Azaz a kevesebb valójában több.

Az öltözködés képét használjuk az Ige kapcsán arra, hogy megértsünk valamit Isten világából. Ez szemléletesen adja elénk, hogy a kapzsiság olyan, mint a túlcicomázott öltözet. Az ember szándéka az volt, hogy szép, különleges, gazdag legyen, de a mértéktelenség miatt éppen ettől lett rút. Tehát: le vele!

„*A piócának két lánya van: add ide, add ide!*” (Péld 30,15) Ilyen a kapzsiság, amelynek a szótöve: kap. Azt jelenti, hogy valakinek az az alapvető

életszemlélete, hogy kapjon. Még ha ad is, azt is azért teszi, hogy kapjon, és haszna legyen belőle. Attitűdjét ez a bibliai Ige fejezi ki: „*mink lesz hát minékünk?*” (Mt 19,27).

Ha a pénzhésgéget sikerül is leküzdenünk, a kapzsiság felett még nem arattunk győzelmet! Mert jogos igénynek tartod, hogy kapnod kell még sok-sok törődést, kell neked egy társ, nem maradhatsz ki a szeretetvendégség süti-jéből, neked is jár az új ruha, amit más is kapott, de részesedned kell a gyülekezeti turiból és a leértékelésből is, és általában mindenből. Ha pedig kimaradtál valami kaphatóból, akkor rosszul érzed magad.

Egyszer egy nagy evangélizációban sokan engedtek a felszólításnak, és indultak a stadion füvére, hogy ezzel jezzék ki megtérési szándékukat. Megkérdeztem az egyiküket, hogy miért ment? – „Mert füzetet és tollat osztottak” – válaszolta. Miért kell nekünk

mindig kapni? Bizony még legjobb ruháink alól is kilátszik „mezítelenségünk rútsága”! Gondolkodjunk csak el! Miért sóvárgunk a megkapható dolgok után? Miért érezzük úgy, hogy szerzeményeink ellenére is sok mindenről lemaradunk? Milyen éhség, koldus-szegénység lepleződik le bennünk?! „Aki sokat markol, az keveset fog” – mondja a magyar közmondás. Nagyon képszerű: látod magad előtt a kincsek között markolászó kezét, amelyik nem tud lemondani arról, amit már nem tud megragadni. A kapzsiságot leírhatjuk úgy is, hogy kóros képtelenség a lemondásra. Aki így éli az életét, annak lehet bármije, mégis mindig az után áhítozik, amije nincs. Így valójában annak az örömről is lemarad, amije van. Micsoda nyomorúságos öltözet ez! Vegyük le!

„*Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk mindent vele együtt?*” (Rm 8,32). Lényünk mé-

lyéig kiéhezettek és nyomorúságos kapzsi koldusok vagyunk Krisztus nélkül, ezért bármi, amit sikerül megkapnunk, kevés arra, hogy megelégtítsen bennünket. Isten azonban új, ránk szabott, tökéletesen elegendő öltözetet kínál: Krisztussal együtt mindent megkapunk, ami ékesen felöltöztet, és amire valóban szükségünk van. Elhiszed? Éltél már vele? Vagy talán félsz kipróbálni, hogy elég lesz-e? Neked kell a döntést meghozni: levenni a régi rongyokat és fölvenni azt az öltözetet, amit Isten kínál!

Nézzük a mértékletesség ruháját a maga nemes, kifinomultan egyszerű szépségében! (Hogy kinek mivel kell megelégednie, és mi a mértéke, azt Isten szabja meg. Erre vonatkozóan az Ige sok útmutatást tartalmaz.) Mindenkit arra bátorítok, aki beteljesületlen vággyal és kapni akarással van tele, hogy nézzen a markába! De ne arra figyeljen, hogy mi nincs benne, hanem arra, ami benne van!

Úgy véled: sok szeretetet, törődést kellene kapnod a társadtól, a gyülekezettől, családodtól, kollégáktól, aminek híján vagy? De észreveszed-e azt, ahogyan Isten törődik veled és szeret téged? Valóban nincs senki, aki kedves lenne hozzád? Tényleg nem adott Isten senkit melléd? Vagy arról van szó, hogy kevesled, amid-akid van? Nem kellene mértékletesebbnek lenned a mások iránti elvárásokban, sőt elkezdened törődni valakivel?

Úgy gondold: sokkal több pénzre, jobb lakáskörülményekre, autóra lenne szükséged? (Tudom, hogy sokaknak tényleg kevés van. De nem biztos, hogy

ők a leelégedetlenebbek.) Gondold át azt, amit Isten megadott! Nézz körül, hogy mid van! Élsz a javaiddal? Örülsz nekik? Tényleg mindent használ, amid van? Szoktad-e hálával fölemlegetni Isten apróságokban is megmutató gondviselését?

LUKÁTSI VILMA
A „MINDENNAPIT“

Uram, áldd meg a kenyerünket,
a „mindennapi”-t,
amit
nem is tudom, kérünk-e még?
Hiszen van elég,
és a maradék
szemétre kerül...
– de legbelül
iszonyúan éhesek vagyunk!

Jóllakottan vagyunk éhesek!
Jólétben élünk nyugtalanul,
mert áldatlanul
faljuk életünket...

Uram,
áldj meg minket!
Uram, áldd meg a kenyerünket!

Sok olyan dolog után is vágyakozhatsz, amire valóban szükséged van. Hogyan mondod el ezt Istennek? „*Semmi miatt ne aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt!*” (Fil 4,6). Ez is a mértékletesség lelkülete. Istenre bízom a szükségemet, ő elégíti meg a szívemet. Isten eszköztára pedig nagyon gazdag: az

imádságra sokféle választ adhat. Egyik esetben megad valamit, amit kérünk, máskor megelégtített szívet ad, erőt ad a hiányok elhordozására, s közben kedvesen engedi megtapasztalni személyes szeretetét is.

A mértékletesség lelkülete nemcsak abban mutatkozik meg, hogy megfélékezünk az örökös kapni vágyásunkat, hanem abban is, hogy nem minden lehetőséget ragadunk meg, amikor kaphatnánk valamit. Szeretetvendégségeinken jól láthatóvá válik a bennünk uralkodó lelkület: Ki tudjuk-e várni türelmesen, hogy hozzájussunk a kinézett finom falathoz, megkockáztatva, hogy más elveszi előlünk, vagy azonnal odafurakodunk a megkívánt csemegéhez, mielőtt még más megszerezné azt? Sokszor megdöbbenő az a tülekedés, ami hívő összejöveteleken az asztalok körül zajlik. De ez csak apró tünete annak, ami a szívünkben van. Amikor lehetőségek közé jutunk, akkor kiderül, hogy milyen ruha van rajtunk: a kapzsiság cifra koldusruhája vagy a mértékletesség elegáns egyszerűsége?

A mértékletesség nem jelenti azt, hogy semmivel sem élek, amit Isten elém ad! Azt jelenti, hogy mindennek örülök, mindennel élek, amivel Isten kegyelme gondoskodik rólam; azzal meg is elégszem, hálás is vagyok érte. Így aztán többet megragadhat a kezem, mintha görcsösen markolnék magamnak.

„Áldott legyen az Úr! Napról napra gondoskodik rólunk szabadító Istenünk!” (Zsolt 68,20)

Zila Péterné / Budapest

HARAG VAGY MEGBOCSÁTÁS

Első hallásra talán könnyen megnyugtadjuk magunkat, hogy nem vagyunk haragvó természetűek, pláne nem haragtartók. A harag azonban nemcsak dühkitörésekben jelentkezik, hanem gyakran sokkal kifinomultabb, rejtőzködő formában. A szinonima szótár szerint ide tartozik a felháborodás, düh, felindultság, indulat, méreg stb. De, ha belegondolunk, akkor a bosszankodás, elégedetlenség, türelmetlenség, sőt a csalódottság és a ma oly sokat emlegetett frusztráltság is azonos gyökere.

Nem ritka, hogy már az ingerültté tesz, ha másként alakultak a dolgok, mint ahogy elképzeltük, esetleg környeztünk még mindig nem tanulta meg vagy nem találta ki, hogy számunkra mi az ideális. Haragot válthat ki a viszonzatlan érzelmi kötődés, illetve az, ha csalódunk, mert a másik ember nem váltotta be a hozzá fűzött – esetenként irreális – elvárásainkat. Nem ritka, hogy valaki évekig, sőt évtizedekig neheztelet, haragot táplál, és ettől sajnos a hívő emberek sem mindig mentesek.

A Biblia tényként beszél arról, hogy a harag elválaszthatatlanul hozzátartozik az ember természetéhez. A Szentírás tudósítása szerint még Mózes is, aki „minden embernél szelídebb volt a föld színén” (4Móz 12,3), számos alkalommal megharagudott a népre. Ezért találunk mind az Ó-, mind pedig az Újszövetségben ismételt intéseket a harag ellen, és figyelmeztetéseket, hogy ne engedjük a harag uralkodását rajunk.

Ezek közül talán legismertebb az Ef 4,26: „Ám haragudjatok, de ne

vétkezettek, a nap le ne menjen haragotokkal”, de már a 4. Zsoltár 5. versében is megtalálható ugyanez az intés: „*Ha haragudtok is, ne vétkezetek; beszéljétek a szívetekkel az ágyatokban, és csillapodjatok!*” A Zsidókhoz írt levél 12. részében arra figyelmeztet az Ige, hogy a keserűség – ami az őrizgetett harag elkerülhetetlen következménye –, miközben bennünket is emészt és rombol, fertőző, vagyis nem magánügy! Ha komolyan vesszük, hogy azért vagyunk a világon, hogy Istennel közösségben és az ő dicsőségére éljünk, akkor nem engedhetjük meg magunknak, hogy a harag megrontsa kapcsolatainkat, elszívja életerőnket, megbénítsa bizonyágtételünket. Szükséges tehát, hogy negatív érzelmeinkkel elsősorban az Úrhoz forduljunk. Dávid zsoltárai között számos olyat találunk, amikor éppen ezt tette: kiöntötte szívét az Úr előtt, és hagyta, hogy nála csillapodjon le és teljen meg újra reménnyel. Miután ezt megtettük, vagyis Isten elé tártuk ügyünket, bizonyos esetekben helyén való lehet egy tisztázó beszélgetés is. De természetesen nem mindig bölcs dolog a másik tudomására hozni pl., hogy „úgy utáltalak ezért vagy azért”.

Persze vannak körülmények, amikor indokoltnak tűnik a felháborodás, jogosnak a harag. Mi segíthet ilyenkor lecsillapodni, vagy a bevezető képpel élve: levetni a haragot? A hívő embernek hatalmas biztonságot ad az a bizonyosság, hogy Isten mindenható, szuverén Úr. Bármilyen történet is, az nem tudta és akarata nélkül esett meg. Emberi mulasztás vagy gonoszság esetén is tudhatjuk, hogy végső soron ő tart

kezében mindent. Miként életünk örömteli eseményei mögött az Urat láthatjuk, és neki adunk hálát, a bennünket felbőszítő dolgokat is az ő kezéből kell elfogadnunk – ahogyan azt Jób tette. Ha komolyan vesszük Isten szuverenitását, azt, hogy jóváhagyása nélkül semmi nem történhet, akkor az is világos, hogy minden haragunk, felháborodásunk, kiborulásunk végső soron Isten ellen irányul, őt tesszük felelőssé, őt vádoljuk – és ez is óvatosságra kell, hogy intsen mindenkit.

Nem mindig fedezhető fel, hogy miért jutunk egy-egy haragra ingerlő helyzetbe. Arra azonban ezek mindig alkalmasak, hogy kiütközzön, mi minden lakozik a szívünkben – ezek pedig jó alkalmak arra, hogy bűneinket felismerve, az Úrhoz meneküljünk bocsánatért, vigasztalásért, vagyis épüljön, erősödjön a köztünk lévő szeretetkapcsolat, még jobban megismerjük, mekkora kegyelemmel van dolgunk.

Van, amikor azért szükséges valamilyen nyomorúságot megismernünk, hogy majd hitelesen tudjunk vigasztalni, amikor az Úr ilyen szolgálatot bíz ránk (2Kor 1,4). A harag kéretlenül feltámad bennünk, rövidlátó módon csak lázadni tudunk, de ha engedjük, hogy az Úr lecsendesítsen, akkor megsejtjük, hogy ez sem cél nélkül ért bennünket. Isten hosszú távon tervez, és kegyelméből időnként bennünket is bevon tervezésébe.

S miután tudjuk, hogy „*ember haragja Isten igazságát nem munkálja*”, az igaz bíróra, Istenre bízhatjuk a bosszúállást is, és tőle várhatjuk, amennyiben szükségesnek tartja, a „kár-

talánítást”. Imádságban újra meg újra elpanaszolhatjuk, amit nehéz elviselni, és átadhatjuk neki a terhet. Az Úr ezzel hatalmas védelmet kínál nekünk a felesleges tépelődések, az álmatlan éjszakák, a megkeseredés és a bosszúvágy ellen.

Nem szükséges tehát magunkra maradni a haragunkkal, és torzult személyiséggé válni, sem szövetségeseket keresni, és ezzel másokban is békétlenséget, ellenségeskedést szítani, hanem van kinek átadni a terhet, ha kell, újra meg újra megerősítve ezt a lépést.

Ugyanakkor ez nem csupán áldott lehetősége, kiváltsága Isten gyermekeinek, hanem egyenesen parancs számukra. Isten gyermekeiként arra hívtunk, hogy életünkkel az ő lényét hordozzuk kortársaink között. Szomorú és visszas, ha éppen olyanok hordoznak haragot – akár évtizedeken át –, akik Isten gyermekeiként tekintenek önmagukra. Hiszen azok nevezhetőek Isten gyermekeinek, akik bűnös állapotukat felismerve fogadták el Jézus Krisztus helyettes áldozatát és a bűnbocsánatot. Aki pedig maga is bocsánatból él, nem teheti meg, hogy ne bocsásson meg az ellene vétkezőknek. Vagy pozitívan fogalmazva, aki megismerte az Úr határtalan kegyelmét, irgalmas szeretetét, aki maga is átéli, hogy naponta bűnbocsánatra szorul, annak „futja arra”, hogy meg tudjon bocsátani másoknak. A bennünket ért sérelem, kár, fájdalom vagy gonoszság soha nem lesz arányban azzal az adóssággal, amennyit az Atya – Jézusért – nekünk elengedett.

Dr. Mikoliczné Virág / Pécel

GYALÁZATOS VAGY ISTENT DICSŐÍTŐ BESZÉD

Pál apostol a lelki átöltözés egyik területeként a beszédünkre irányítja a figyelmet. A beszéd kicsiny gyermekkortól végig kíséri életünket. Egy felmérés szerint napi 5-6000 szót mondunk ki, ami egy életen át 120-130 milliárd szót jelent. Sokat beszélünk, ezért egyáltalán nem közömbös, milyen a beszédünk. Igaz, hogy a beszéd, a

gondolatok közlésének lehetősége Isten nagyszerű ajándéka. El sem tudunk képzelni egy néma világot, ahol még annyit sem tudnánk egymásnak mondani, hogy „Jó napot!” Ugyanakkor a bűneset rontása a beszédet is áthatotta. Maga a bűneset is beszédből, az ősi kígyó hazug, Istent gyalázó beszédéből fakadt.

Nem véletlen, hogy Pál apostol a hívők beszédére is rámutat, amikor lelki átöltözésre buzdít. Vegyük le a régit, a pecsétest, a tisztátalant, és vegyük fel az újat Jézus Krisztus ruhatárából! Isten a Tízparancsolatban két alkalommal is a beszédre irányítja figyelmünket.

Miért olyan fontos a beszéd területén az átöltözés? Miért nem közömbös,

hogyan beszélnek Krisztus tanítványai?

A beszéd régi, büntől megszagattott, pecsétes ruhadarabjait Pál apostol így mutatja be: istenkáromlás és gyalázatos beszéd (Kol 3,8). Beszéd, amivel szegyet, gyalázatot hozunk valakire. Szavak, amelyekkel lelki vagy testi kárt okozunk.

Az első kifejezést a Szentírásban főképpen Isten felségének megsértése, személyének meggyalázása esetén olvassuk. Ilyen, Istennel szembeni sértésnek tekintették az írástudók Kapernaumban, amikor Jézus Krisztus a bűnbocsánatot hirdette egy bénának. „Kicsoda ez, aki így káromolja az Istent?” (Lk 5,21) Jézus vallási perének fő vádpontja ugyancsak így hangzott: „Istent káromolta!” (Mt 26,65). Természetesen Jézus nem volt istenkáromló. Ő soha nem hozott szegyet Isten nevére. Amikor az Úr tanított, vagy csodákat tett, az emberek ámulattal gondoltak Istenre, és dicsérték őt, nem pedig gyalázták.

A gyalázkodás, a sértő, bántó beszéd nem csak Isten, hanem emberek sérelmére is megtörténhet. A második kifejezés ebbe az irányba mutat. A gyalázatos beszéd ezért több, mint a nyers káromkodás és szitkozódás. Gyalázatot hozhatunk valakire rosszindulatú, hamis híreszteléssel, lejárató, lekicsinylő szavakkal, álságos, hazug, csaló beszéddel is. A Heidelbergi Káté a kilencedik parancsolat magyarázatában a következőképpen óv az ártó szavaktól, és serkent őszinte, segítő beszédre: „Mit kíván a kilencedik parancsolat? Azt, hogy senki ellen hamisan ne tanúskodjam, senkinek szavait el ne csavarjam, mást rágalmozó és gyalázó ne legyek, senkinek meghallgatása nélkül való és könnyelmű elítélésében részt ne vegyek; hanem mindenféle hazugságot és csalárdságot, mint az ördögnek tulajdon műveit, hacsak Isten súlyos haragját magamra vonni nem akarom, kerüljek; törvényes és minden más eljárásban az igazságot szeressem, őszintén kimondjam és megvalljam; és felebarátom becsületét és jó hírnevét tehetségem szerint oltalmazsam és előmozdítsam.”

Könnyen belátható, hogy a büntől megrontott, szennyes beszéd mennyire nem illik hozzánk, ha a Krisztussal együtt feltámadtunk. Hogyan illene Isten meg-

mentő szeretetének híréhez, annak hálás elfogadásához az Istent, vagy embereket gyalázó beszéd?! Pál apostol szavaival Isten arra kötelezi el a lelkünket, hogy az ilyen beszédet vessük el, dobjunk le magunkról, mint egy szennyes ruhát.

Kár lenne ragaszkodnunk a régi, a piszkos beszédhez, amikor Isten újat, mennyei tisztát készített számunkra. Az új, tiszta, Istent dicsőítő beszéd egy szóval: örömhír, evangélium.

TÜRMEZEI ÉRZSÉBET MÉRLEGEN

Isteni mérlegére tette
egész életem:
szolgálatom, szeretetem,
bizonyoságtételem...
és megremegtetett a félelem,
arcom fakóra vált...
mert az én Uram engem
„megmért, és könnyűnek talált”...
„megmért, és könnyűnek talált”.

Aztán – egy vércsepp hullt
a serpenyőbe,
és az egyensúly helyreállt.

Ítéletet vártam, halált,
s kegyelmet kaptam, életet!

Megváltóm, azt az értem hullott,
csodatévő, drága vércseppet
hogyan köszönjem meg neked?!

Semmi más nem dicsőíti jobban Istent, mint Jézus Krisztus evangéliuma, a bűnösök megmentésének örömhíre. Megváltónk ezért hirdette, tanítványainak pedig ezért tanította meg az evangéliumot. Istent dicséri az, ahogyan ő, nagy szeretetével, örök bölcsességgel, mennyei hatalommal elküldte Jézus Krisztust. Őt magasztalja, ahogyan Jézus elhordozta bűnünk büntetését, meghalt a kereszten és feltámadt. Istent dicséri, ahogyan a Jézusról szóló hírel szíveket formál át, hitet és új életet támaszt olyanokban, akik korábban megsértették őt. Az Istent dicsőítő beszéd az evangélium, az örök élet beszéde.

Az evangélium azonban nem csak Istent dicsőíti, hanem számunkra, emberek számára a legnagyobb jót jelenti. Jézus Krisztus örömhíre hitet ébresztve az embernek nem gyalázatára, kárára, hanem javára, üdvösségére szolgál. Urunk ezért készítette tanítványait olyan gondosan az örömhír továbbadására. Az örömhír továbbadóinak szívéből már nem mások lekicsinylésének, sértegetésének, meggyalázásának vágya, hanem az isteni mentő szeretet fakaszt szavakat. Ha tehát fel kívánjuk venni az Isten dicséretére, és embertársaink üdvösséges épülésére szolgáló szavakat, akkor fogadjuk meg Pál tanácsát: „A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon...” (Kol 3,16)

Végül tegyük fel a kérdést: Mi az áttöltözés ára? Ki fizeti ki az új ruhát? Mindannyian tudjuk, hogy az új ruha nincs ingyen! Azért valakinek fizetnie kell!

Jézus Krisztusra egyszerre igaz, hogy „ő nem tett bünt, álnokság sem hagyta el a száját, amikor gyalázták, nem viszonozta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött...” (1Pt 2,22-23). Jézus a beszéd tekintetében is büntelen volt, mégis úgy öltük meg, mint káromlót, mint ha Istent gyalázta, az embereket pedig félrevezette volna. Valójában pedig: „Magára vette szennyes ruhámat...”. Az új ruhánk, az Istent dicsőítő, és embertársainkat építő beszédünk árát is ő fizette meg. Ha hajlandó vagy elengedni, levetni, sőt elvetni a gyalázatos beszédet, gyere Jézushoz, és öltözz fel az ő ruhatárából, kedves olvasó! Vesd le a régit, és vedd fel az újat! Hadd legyen mindennapos öltözködésünk része, amire Pál apostol buzdít minket: „A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítványok egymást teljes bölcsességgel, és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek. Amit pedig szóltok vagy cselekesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek őáltala” (Kol 3,16-17).

Cs. Nagy János / Pécel

„Egyedül a Biblia tanít meg minket mindarra, amire a bűncinkből való szabaduláshoz szükségünk van, és továbbá a Biblia a keresztyén életvitel és magatartás mérvadója.”

(Cambridge-i nyilatkozat – 1996)

HAZUGSÁG VAGY IGAZMONDÓ ŐSZINTESÉG

„*Ne hazudjatok egymás ellen, hiszen levetkőztetek az ő embert a szokásaival együtt, és felöltöttetek az újat, aki teremtője képmása szerinti ismeretre újult meg.*” (Kol 3,9-10)

A hazugság Wikipédia szerinti meghatározása: „valótlanság állítása mások vagy önmagunk félrevezetése céljából.”

A Pallas Nagy Lexikona így fogalmaz: „A képmutató is, más érzelmeket mutató, mint amelyeket tényleg érez, hazudik.”

Isten Igéje a hazugság levetkőzésére szólít fel, és bár ismerjük a Jel 22,15-ben kijelentett ítéletét: „*De kinn maradnak az ebek és a varázslók, a paráznák és a gyilkosok, a bálványimádók és mindaz, aki szereti és cselekszi a hazugságot*”, mégsem soroljuk a hazugságot a legsúlyosabb bűnök közé.

A hazugságnak olyan sok formája van, hogy szinte átláthatatlan és megfoghatatlan. Ennek a bűnnek széles skáláját kell felmérnünk a kedves kegyes hazugságtól a legdurvább gyilkos hazugságokig. A hazugságra való készség mindnyájunkban születésünktől fogva jelen van. „*Íme, én vétekben születtem, és bűnben fogant engem az anyám*” (Zsolt 51,7) – állapítja meg Dávid.

Amíg az első emberpár az Édenben nem találkozott a kígyóval, Isten társágában élt, és nem ismerte a hazugságot és hamisságot. Az Örökkévaló Szent Istennel való életközösség jelentette számukra a tökéletes harmóniát, békességet és megelégedettséget. Semiféle hiányérzetük nem volt, és a tiltott fa sem jelentett kísértést, vágyat számukra. Kiteljesedett életet éltek, és az Úrral való állandó kapcsolat csodájában jártak napról napra.

Amikor azonban megjelent az ördög, a hazugság tömény gyilkos levegője vette körül őket. A kísértő első hazugsága az volt, hogy kígyó jelmezt öltött magára, és elfedezte valódi kilétét. Tehát már a külső megjelenése is hazugság volt. Ezután megszólalt, és beáradt az Isten tökéletesnek teremtett világába a hazugság. „*Csakugyan azt*

mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?” (1Móz 3,1). Ebben az egy mondatában számos hazugság tetten érhető. Először is megtévesztő módon kérdés formájában fogalmazott, bár jól ismerte az embernek adott isteni parancsot. Azután megmásította az igazságot azzal, hogy az Éden minden fáját említi. Hazug továbbá a jóindulattal fűszerezett felvilágosító tanácsadása, valamint Isten kijelentésének hazugsággá nyilvánítása is.

Az ember ekkor esett áldozatul a hazugságnak, és vált engedetlené és hamissá. Így tehát az embert ért első támadás a hazugság volt!

A Tízparancsolatból a 9. konkrétan tiltja a hazugságot, de megvizsgálva a többi parancsolatot is, mindegyikben jelen van a hamisság tilalma.

FÜLE LAJOS

A CÉL

Krisztust kövesse, aki él!
Számomra is csak ez a lényeg,
s a hosszú távú cél a Cél:
hogyan megváltottan hazaérjek.

Témánk a hazugság levetkőzése, de ehhez először azt kell megértenünk, hogy a hazugság elvetése nélkül semmilyen más bűnt sem tudunk levetkőzni, mert a hazugság palástként borítja be az életünket, és alatta rejtőznek az egyéb bűneink.

Amikor a zsidók megkérdőjelezték Jézus Istentől való küldetését, ő így válaszolt nekik: „*Ti az ördög atyától vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni, aki emberölő volt kezdetől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug ő, a hazugság atyja. [...] Ha pedig az igazságot szólok, miért nem hisztek nekem?*” (Jn 8,44-46).

A hazugság jelen van sokszor egy-egy mosolyban, kedves szavakban, ígérekben is, mint képmutatás. De ott lehet a kegyes bibliaórai hozzászólások-

ban és imádságokban, esetleg önmagunkról szóló beszédünkben, vagy másokról való véleménynyilvánításunkban, sőt egész magatartásunkban.

„*Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és sötétségben járunk, hazudunk, és nem az igazságot tesszük*” (1Jn 1,6). A hazugsággal nemcsak másokat vezetünk félre, hanem sok esetben önmagunkat is megtévesztjük, becsapjuk. Már Hóseás próféta így panaszkodik: „*Hamisan esküsznek és hazudnak, gyilkolnak, lopnak és paráználkodnak, betörnek, és egyik vérontás a másikat éri. Ezért gyászol a föld, és elerőtlenedik minden lakója; a mező vada, az ég madarai és még a tenger halai is elvesznek*” (4,2-3).

A hitre jutott, Krisztusban új életet nyert ember is hazugság csapdái között jár, és sokszor esik fogságába.

A Gal 2,11-13 ír Péter apostolról, aki Jakabék odaérkezése után képmutató módon elkülönült a pogányokkal való együtt étkezéstől, mert félt a zsidók véleményétől. Ebből a hamis magatartásból Pál apostol nyilvános leleplezése és tanítása vezette ki.

A Csel 5-ben olvasunk az első keresztyén gyülekezet tagjairól, Anániásról és Safíráról, akiket a pénz szerelme hazugságba sodort, és végül annak áldozataivá váltak. Anániás hazugságára Péter apostol így világított rá: „*Anániás, miért foglalta el a Sátán a szívedet, hogy becsapd a Szentlelket, és a föld árából félretegyél? [...] Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.*” Anániásnak és feleségének ezért a hazugságért kellett meghalnia.

A Kol 3,9-10-ben bátorítóan hangzik: „*... levetkőztetek az ő embert a szokásaival együtt, és felöltöttetek az újat, aki teremtője képmása szerinti ismeretre újult meg.*”

Isten megváltott gyermeke életében az a valóság, hogy levetkőzte a régi emberének tulajdonságait, nemet mondva azokra, és felöltözte az Úr Jézus Krisztusban elkészített új embert. Ez azonban földi életünk során állandó vetkőzést és

öltözést jelent, mivel naponta többször kerülünk döntési helyzetbe.

Ahogy az életünk minden területén jelen lehet a hazugság és hamisság, úgy jelen lehet, sőt, meg kell jelennie az igazmondó őszinteségnek. Ehhez az Isten Igéjének, vagyis Jézus Krisztus személyének mélyebb ismerete szükséges. „Én vagyok az Igazság” – jelentette ki önmagáról Isten Fia azt a fontos megállapítást, ami új alapot nyújthat egy addig hazug ember megújulásának.

Isten Igéje tele van igazságot meghatározó és igazságra felhívó megfogalmazásokkal, vagyis ezek felöltésére való felszólítással.

„Tehát álljatok elő, övezétek körül derekatokat igazlelkűséggel, öltösetek fel az igazság páncélját” (Ef 6,14). Itt nem egy divatkollekció bemutatásáról van szó, hanem kemény lelki harcokban kapott támadások kivédéséről. Az igazlelkűség a Jézus Krisztusban nyert és megigazított új élet őszinte lelkiülete, az igazság páncélja pedig az Isten igazságának ismerete.

Istenhez való viszonyulásunkban fontos, hogy „járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek a szívük tiszta a gonosz lelkiismerettől”

(Zsid 10,22). Isten nem vallásos közeledésünkre vágyik, hanem őszinte, vele való életközösségre.

Az igazságot soha nem tudnánk magunkra öltetni, sem megismerni, ha Isten Szentlelke nem vezetne el ennek felismerésére: „*de amikor eljön az, aki az igazság Lelke, elvezet majd titeket minden igazságra*” (Jn 16, 13). Jézusnak egy ígérete fűződik ehhez az igazsághoz: „*és megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket*” (Jn 8,32).

Az isteni szabadság pedig életünk minden területén nagy változásokat eredményez. A gondolkodásunkban megjelenik a régi és az új közötti különbségtétel világossága, vagyis a bűntől való elszakadás vágya, az új élet ígérete és megélésének készsége. „*Továbbá, testvéreim, azokról gondolkozatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak...*” (Fil 4,8) – írja Pál a börtönből a filippibelieknek.

Az Úr Jézus a samáriai asszonnyal folytatott beszélgetésében, annak közhelyes kérdésére – „*Hol kell Istent imádni?*” – ezt válaszolja: „*Az Isten Lélek, és akik őt imádják, azoknak lélekben és igazságban kell őt imádniuk*” (Jn 4,24). Tehát Isten Szentlelke hatalmas

változást munkál imaéletünkben is, amit felölthetünk magunkra.

Pál apostol többször ír a megváltozott viselkedésről, és arra figyelmeztet, hogy „*az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm*” (Rm 14,17). Tituszhoz írt levelében meghatározza a püspök Isten szerinti életvitelét: „*vendégszerető, a jónak kedvelője, mértékletes, igaz..., aki tartja magát a tanítás szerint való igaz beszédhez*” (1,8-9).

Jézus figyelmeztet bennünket arra is, hogy kimondott szavaink visszahatnak megítélésünkre, és ennek komolyan vétele szintén átöltözés: „*Mert a te beszédedből ítélnék majd igaznak, és a te beszédedből marasztalnak el téged*” (Mt 12,37).

Az ó ember cselekedeteinek elvetése, és az új élet felöltése megjelenik és láthatóvá válik cselekedeteinkben is. „*Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy tetteiről kiderüljön, hogy azok Isten szerint való cselekedetek*” (Jn 3,21). Ezt a gondolatot már Malakiás próféta is megfogalmazta: „*Akkor ismét meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgálja és a között, aki nem szolgálja őt*” (Mal 3,18).

Benedek Csilla / Pécel

„HÁT ILYEN AZ A BÖJT, AMELYET ÉN KEDVELEK...?”

Mind a zsidó, mind a keresztyén embereket gyakran foglalkoztatja az a kérdés, hogy mi a böjtölés igaz tartalma és célja? Mi különbözteti meg a „hamis böjtöt” az „igaz böjttől”? Az ezzel kapcsolatos szakirodalom meglehetősen tarka képet mutat: a protestánsok viszonylag keveset foglalkoznak vele, a római katolikusok inkább a külsőségekkel, ugyanakkor a zsidó rabbinikus irodalom meglehetősen precizitással próbálja körülírni, hogy egy igazán izraelita számára mit is jelent a böjt. A valódi böjt lényegéről azonban legszebben Ézsaiás próféta beszél (vö. Ézs 58,3-8).

*

Jelen írásban arra törekedtünk, hogy elsősorban a zsidó böjtölés néhány jellegzetességével ismertessük meg olvasóinkat.

Louis Jacobs rabbi (1920-2006), a konzervatív zsidóság egyik karizmatikus vezéralakja hosszú tanulmányban elmélkedett a böjtölés hasznáról. E témát az alábbi megvilágításban vizsgálja:

1. *A böjtölés, mint büntetés.* A böjtölés egyik legnyilvánvalóbb célja – szerinte –, hogy a zsidó ember kifejezze megbánását mindazon rossz miatt, amit megtett, és mindazon jó miatt, amit nem tett meg. Úgy véli, hogy a mértékletes önsanyargatás az ember őszinteségének megerősítése. Aki a bűnei miatt böjtöl, e cselekedetével voltaképpen ezt mondja ki: Nem akarom könnyen megúszni a dolgot, megérdemlem a büntetést.

2. *A böjtölés, mint önfegyelem.* Az embernek önmagával szembeni engedelkenysége és az önkontroll hiánya

gyakran vezet bűnhöz. A bűnbánatot általában megelőzi egy önfegyelmzési kísérlet, ám az embernek önmagát fegyelmzési sohasem könnyű. A hagyományos zsidó személyiség-ideál szerint az ember szigorú önmagához, de béketűrő másokkal szemben.

3. *A böjtölés, mint eszköz az elmének a spirituálisra való összpontosításában.* Amikor az ember böjtöl, a test szükségleteit hanyagolja, és teljes erővel koncentrálna a lélek dolgaira.

4. *A böjtölés, mint eszköz az ember-társaink iránt érzett szánalom felébresztésére.* Az a tapasztalat, amit az ember az éhezéssel szerez, megindítja szívét azok iránt, akik szenvednek. A böjtölés arra indít, hogy ki-ki gondoljon mások szükségleteire, és próbálja meg csillapítani szenvedésüket.

A zsidó tanítás szerint „a böjt, ételtől, italtól vagy ezeken kívül még egyéb testi élvezetektől való tartózkodás a gyász, vagy bűnbánat kifejezéséül”. A böjtök lajstromát már a Talmud előtti időben összeállították, és foglalkoztak azoknak jelentőségével. A Talmud utáni korban csatlakozott még ezekhez Eszter böjtje. A középkori aszketikus szellem létrehozta az ún. magánböjtöket, de akadnak a Bibliában elő nem forduló, kevésbé elterjedt böjtök is. A zsidó vallás követői rendkívüli alaposággal és következetességgel tartják számon és tartják meg ezeket a böjti alkalmakat, és adnak róluk tanítást a következő nemzedéknek.

A bibliai időkben a böjt kezdetét sófárfújással jelezték, a böjtölők a földön ültek, zsákból (durva anyagból) készült ruhát öltöttek, fejükre port és hamut hintettek. A böjt megkezdése előtt szokás volt a könnyen emészthető ételek fogyasztása. A böjt alatt viszont ételt, italt nem vettek magukhoz.

Melyek a legelterjedtebb zsidó böjtök?

A közösségi böjtök közül egyik legjelentősebb böjti ünnep a **Jom Kippur kátán**, vagyis a kis Jom Kippur. Nisszán, sziván, támmuz, áv, elul, valamint kiszlév, svát, ádar (első és második) hónapok újhoid napjait megelőző napokat nevezzük Jom Kippur kátánnak. Az újhoidak napján külön áldozatokat mutattak be vezeklésül az elmúlt hónapban elkövetett bűnökért. A korábbi időkben az áldozatok bemutatása hozott engesztelést az elkövetett bűnökre, míg napjainkban – Szentek Szentélye nem lévén – a böjtölés és az imák helyettesítik az áldozatok bemutatását, illetve hozzák meg az Örökkévaló bocsánatát bűneikre. A böjtölést – ami az étkezés és italfogyasztás tilalmát foglalja magába – napkeltekor kezdik, és csak az esti ima (minchá) után vehetnek magukhoz újra ételt és italt.

Másik nagy ünnep a **Jom HaKippurim**, vagyis Az engesztelés napja, amit Szombatok Szombatjának is neveznek. Ez az egyedüli olyan böjt, amely szerepel a Tórában. Az év legszentebb napja ez, és ekkor szabad, sőt mi több, a Tóra előírása szerint minden zsidónak kötelessége böjtölni. 25 órán keresztül „próbára teszik lelküket” azért, hogy sem ételt, sem italt nem

vesznek magukhoz (még a szájukat sem nedvesítik be), nem mosakszanak, és semmi módon nem kényeztetik testüket, nem viselnek bőrcipőt, és nem élnek házasetletet. Az ünnepnapon annyiszor idéznek a Zsoltárokból, ahányszor csak tehetik. A nap végén megszólal a sófár, s kijelentik: „Jövöre Jeruzsálemben”. Ezt énekek, táncok és egy hatalmas ünnepi vacsora követi.

A **Sivászár be Támmúz**, vagyis a Támmuz hónap tizenhetediké ünnepén arra emlékeznek, hogy Mózes, dühében ezen a napon törte össze a két kőtáblát, amiért a zsidók az aranyborjút elkészítették és imádták. Ez volt az a nap is, amikor a rómaiak áttörték Jeruzsálem falát, és elkezdtek rombolni a második templomot.

A **Tisá BeÁv**, az Áv hónap kilencediké a zsidóság legnagyobb gyásznapja. A hagyomány szerint ezen a napon több tragikus esemény történt a zsidó nép életében. Mint vallják: ekkor határozta el az Úr, hogy nem mehetnek be Kánaán földjére az Egyiptomból kivonult zsidók, amiért kételkedtek ígéretében. Másik hagyomány szerint ezen a napon került Egyiptomba rabszolgának József. Ezen a napon rombolták le Salamon templomát, illetve gyűjtötták fel a rómaiak a babilóniai fogságból hazatértek által felépített és Heródes uralkodása alatt átépített második templomot is. Hasonlóan Jom HaKippurimhoz, a teljes böjt nap napnyugtától a másnapi, csillagok feljöveteleig tart. Tilos az étkezés és az italfogyasztás; nem viselhetnek bőrcipőt, a tisztasági mosdáson kívül tilos fürdeni, mosakodni, és tilos a házasetlet. Ezen a napon nem szokás kezét fogni, egymást üdvözölni, Tórát sem tanulnak, mert az megörvendeztetné a szívet.

A **Táánit Eszter-t** (Eszter böjtjét) a Purim ünnep előtti napon tartják a zsidó közösségek tagjai. A böjtöt arra való emlékezésül rendelték el, hogy Perzsiában, Áhásvéros király uralkodása alatt főminisztere, Hámán elhatározta, hogy elpusztítja a birodalomban élő összes zsidót. Ez a gonosz terv Eszter királyné jóvoltából megghiúsult, de amíg ez meg nem történt, a zsidók böjtöltek. A böjt hajnalban veszi kezdetét, és napnyugtával ér véget. Tilos az étkezés és az italfogyasztás.

A **Káf sziván** (Sziván hónap huszadika) több szomorú esemény fölötti bánkodás böjt- és gyásznapja. A franciaországi Blois város zsidóit ért pogrom, a lengyelországi és ukrainai zsidóüldözések, a magyarországi és az innét elszármazott ortodox zsidóság hatmilliónyi áldozatára emlékeznek. A közösségek tagjai napkelte után napnyugtáig böjtölnek, tilos az étel- és az italfogyasztás.

A **Táánit séni-hámisi-vséni**, vagyis a Hétfő-csütörtök-hétfő böjt hivatott a mulasztásos bűnök fölötti bánkodásra. Úgy tartják, hogy az aranyborjú-imádás után Mózes a második kőtáblakért csütörtöki napon ment fel a Sínai-hegyre, és negyven nap múlva, azaz hétfőn jött le onnan, meghozva a megbocsátást. Ekkor böjtölnek azért is, hogy Isten adjon elég esőt a földeknek. A böjt napfelkeltétől az esti ima elmondásáig tart, meg kell tartóztatniuk magukat az étel és az ital fogyasztásától.

Az ún. közösségi böjtök mellett létezik még a **Táánit jáhid**, vagyis az egyéni böjt.

Ilyenek a Böjt rossz álm esetén, A házasulandó felek böjtje, a Tévét hónap nyolcadika, a Tévét hónap kilencedike, a Táánit bhorim (Az elsőszülöttek böjtje), a Szlichot, azaz a Bocsánatkérő böjtök, a Sovvim tát, vagyis a Betegségelhárító böjt. Valamennyi böjtnek meg van a maga sajátos rituáléja, azzal, hogy az áldozatok bemutatását napjainkban az imák helyettesítik, a vétkekre pedig a test sanyargatásával (böjttel, az étel és az ital megvonásával) emlékeznek. A böjt szinte kivétel nélkül pirkadattól napnyugtáig, a minchá, az esti ima elmondásáig tart.

A böjtöt maga az Úr kérte az izraelitáktól (ld. 3Móz 16,29-31), akik ennek megfelelően rendszeresen böjtöltek. A zsidók szemében a böjt imájuk megerősítése, másrészt vezeklési és bűnbánati gyakorlatként is élnek vele. Böjtölve kérik Isten bocsánatát és segítségét, ha bajba kerülnek, és böjttel fejezik ki megtérési szándékukat is, hogy visszatérnek Istenhez.

Mivel az Újszövetségben szintén találkozunk böjttel – hiszen böjtölt Keresztelő János, sőt maga, az Úr Jézus Krisztus is, de böjtöltek az apostolok,

majd böjtöltek az ősegyház tagjai. Éppen ezért a böjt a keresztyén egyházakban szintén megtalálható. A Római Katolikus Egyház a böjtöt sajátosan, mintegy érdemszerző cselekedetté degradálta. Ezzel szemben a protestánsok számára a böjt nem kényszer, hanem az Isten előtti megalázkodás megnyilvánulása. Kálvin, az *Institutio IV.* könyvében ezt írta: „*Isten a böjtöt önmagában nem sokra becsüli, ha csak vele együtt nem jár a szív bensőbb érzülete, a bűnnel és önmagunkkal szemben való igazi elégedetlenség, valódi megalázkodás és Isten félelméből*

eredő igazi bánkódás.” Nagy reformátorunk egyébként a nyilvános és közösen gyakorolt böjtöt tartotta helyesebbnek, nem az egyéni böjtölést.

Az erdélyi puritán prédikátor, Medgyesi Pál, a *Praxis Pietatis* című sikerkönyvében a böjtről, mint „rendkívül való kegyesség-gyakorlásról” beszél. Azt emeli ki, hogy a böjtöt maga Isten rendelte el számunkra, s ennek idejét ki-ki szabadon választja ki. Azt vallja, hogy a böjt minden világi dologtól és munkától, mindennemű eledeltől és italtól való tartózkodás – a lelki és mennyei eledel iránti nagyobb éhséget.

A böjt „tartózkodás a cifrás öltözettől, a szokott alvásnak rendelt mértékétől”, valamint a „külső érzéki magunk gyönyörködtetésétől”. És ami a legfontosabb: a böjt „belső módja” a megtérés és könyörgés. Hit nélkül ugyanis lehetetlen dolog Istennek tetszeni!

Margit István / Pécel

*

Irodalom: Ettinger, Smoel: *A zsidó nép története.* Osiris Kiadó, Budapest, 1992.; Jólesz Károly: *Zsidó hitéleti kislexikon.* Egyetemi Nyomda, Budapest, 1987.; Unterman, Alan: *Zsidó hagyományok lexikona.* Helikon Kiadó, Budapest, 1990.

AMIKOR A CSENDŐRÖK ELTÁVOZTAK (ÉBREDÉSI EMLÉKEK)

Csak csodálni lehetett, ahogyan Isten vezette, tanácsolta, sokszor kényszerítette az embereket, hogy éljék hitre jussanak. Amikor azonban ébredés kezdődött egy családban, baráti csoportban vagy gyülekezetben, akkor ott feszültség is keletkezett, és kezdődött az ellenség munkája. Sokat túrtak a hitre jutottak, amikor csúfolódás, megszégyenítés vagy éppen megaláztatás volt osztályrészük az Úrért. A gyülekezetek egy részében a lelkész ellensége lett a hívő embereknek, mivel nem értette az ébredés lényegét. A szószéken ellenük prédikált, a családokban igyekezett ellentéteket támasztani, szakadást emlegetett, holott a hívők rendszeresen jártak templomba, ragaszkodtak a gyülekezethez. De volt olyan is, hogy csendőrökkel fenyegette a hívőket, így akadályozván az ébredés terjedését.

Amikor azonban a sokat szenvedett hívő testvérek szelíden és alázatosan hordozták a terheket, szeretettel fordultak az ellenségeik felé, imádkoztak értük, az ébredés tovább terjedt. Sok családban, gyülekezetben történt ez így.

Egy atyafi papírra vetette a vajai ébredés történetét. Ennek kezdete 1925 őszére tehető, amikor egy vajai asszony meglátogatta a nyíregyházi kórházban fekvő lányát. Ott ismerkedett meg egy szintén látogató asszonytestvérrel, aki tagja volt a helybeli CE Szövetségnek. Ezt követően többször találkoztak. A vajai asszony halálakor a leánya távira-

tozott a nyíregyházi asszonynak, aki a temetés előtti estén kiment Vajára, és ott, az ún. „virrasztóban” beszélt az Úr Jézus szabadításáról. (A temetés előtti este ugyanis összegyűltek az ismerősök, szomszédok a koporsó mellett virrasztani). A résztvevőket annyira megragadta ez az egyszerű bizonyágtétel, hogy máskor is kívánták hallani az evangéliumot. Így vált rendszeressé a nyíregyházi testvérek szolgálata Vaján. A hallgatók száma növekedett, amikor már annyian voltak, hogy nem fértek el a falu szélén álló szegényes kis házban, tágasabb otthonokban jöttek össze.

Mivel a gyülekezet lelkészének is rokonszenves volt ez a lelki mozgolódás, később elkérhették az egyházi iskola egyik termét az összejövetelekhez, amit hetente egyszer, majd kétszer tartottak. Egy év múlva a vajai testvérek némelyike elindult a környékbeli falvakba, s beszéltek Jézusról, a benne kapott új életről, a megtérésükről.

Az idősebb vajaiak egy érdekes történetre is emlékeztek. A 30-as években történt, hogy a faluhoz közel eső tanyán csendesnapot készítettek elő. Meghívták a környékbeli falvakból a hitre jutottakat és az érdeklődőket. Javában folyt a gyülekezés, amikor egy csapat csendőr jelent meg a tanyán. Amikor ezt egy fiatal fiú észrevette, észrevétlenül kerékpárra ült és bement a lelkészhez, aki nem készült részt venni a csendesnapon, mivel vendégei voltak. Amikor meghal-

lotta a hírt, azonnal vette a palástját, kerékpárra ült, és kikerekedett a tanyára. Amikor kiért, a legelső kérdése az volt, hogy ki a csendőr csapat parancsnoka? Amikor az jelentkezett, erőteljesen neki szegezte a kérdést: „Önök miért vannak itt?” A csendőr zavarba jött, és elmondta, hogy jelentést kaptak erről az összejövetelről, és ellenőrizniük kell, hogy miért jönnek össze. A lelkész határozottan lépett fel, és közölte, hogy azért gyülekeznek itt, mert istentisztelet lesz, de ehhez nem szükséges a csendőri segítség. Így a csendőrök el is vonultak. A lelkész énekelni kezdett a gyülekezetrel, majd rövid áhítatot tartott és bátorította a hívőket, hogy legyenek nyugodtak. Azután áldást kívánva hazament vendégeihez.

Később egy nőtestvér, Jánószky Ilonka rendszeresen járt ki Nyíregyházáról. A felnőttek között szolgált, de a gyerekekkel is elkezdte a vasárnapi iskolai foglalkozást. Később ki is költözött Vajára.

Feszültségek ugyan jelen voltak a családok és a gyülekezet életében, de ezt a hívő atyafiak igyekeztek csendben és alázattal hordozni. Később már szeretetvendégséget is szerveztek, ahol a környékbeliek is részt vettek. Majd 1928 augusztusában három napos konferenciát tartottak, amire sokakat meghívtak. Kölcsönkértek az uradalomtól egy hatalmas sátorponyvát, amit a templom déli oldalához húztak fel, ahová kb. 2000 ember fért be. Az

előkészítésnél a falu jó része megmozdult, és sokan segítettek. Az ennivalót összehordták, vettek egy borjút is. Hatalmas üstökben főtt az ebéd.

Az előadók teológiai professzorok, hívő lelkészek és atyafiak voltak. A konferencia témája a tékozló fiú története volt. Az elszállásolás a faluban, házaknál történt. A szomszédos falvakból is sokan eljöttek hallgatni az Igét.

Ettől kezdve kétévenként volt nagy konferencia, közben pedig egy 10 napos evangélizáció. Egyre több faluba jutottak el a hűséges vajai biznyságtevők, így az ébredés terjedt a környéken is.

Családunk életében is volt gyümölcse a vajai ébredésnek. Későbbi apósom, Toókos Gyula tábornok, az orosz-román megszállás elől Ausztriába, az amerikai övezetbe menekítette feleségét és három leányát egy kétlovas szekérrel. Innen egy év után térhettek haza, de itthon semmijük sem maradt. Lakásukat kifosztották, birtokukat elvették. A lányok napszámba jártak, így keresték kenyerüket. A család fiú tagja hadifogságban volt. (Budapesten munkába indult, a járdáról rángatták be az orosz katonák a hadifoglyok menetébe.) Mivel a család nem lakhatott Debrecenben, Hosszúpályiban húzódtak meg. A legfiatalabb leánynak, Uzonkának azonban érettségiznie kellett. Mivel a bejárás lehetetlen volt, egy hívő osztálytársnője meghívta hozzájuk, hogy lakják ott. Tekintettel a körülményekre, csupán az ennivalóját kellett bevinnie hetenként. Uzonka nem sokára megtért, és elkezdett imádkozni a család többi tagjáért. Később Enikőnek, a középső leánynak, néhány napos fogkezelésre kellett utaznia Debrecenbe. Ő is a hűgát befogadó családnál lelt néhány napig otthonra. Rövidesen ő is hitre jutott.

Közben, 1947 virágvasárnapjára konferenciát szerveztek Hosszúpályiban, ahol hitre jutott a harmadik leány, Ildikó is. Így most már hárman imádkoztak a távollévő Csaba testvérük hazajövetelért, és a szülők hitre jutásáért. Négy éves hadifogság után a fiú is hazatért, aki az alcsúti ifjúsági konferencián kapott új életet. A lányok szolgáltak a faluban a cigányok között is. Enikő a helybeli közösség vezetője lett. Bölcsen és megragadóan hirdette az Igét.

REMÉNYIK SÁNDOR UTOLSÓ MUNKÁS

A nap leszáll, és szőlőhegyed ormát
Aranyozza az alkony, Istenem.
Munkásaidat látom fenn mozogni,
Apró bogárkák, serény hangya-népek
Ki kapál, ki vesszőt metsz, ki szüretel.
Munkálkodjatok, míg nappal vagyon:
Mondtad, s elküldted mindannyiokat.
Mentek. Ki hajnalban, ki délelőtt,
ki délben.

Verejtékük hullt zord szőlőhegyedre,
És felszállt áldozati páráként
S virágillat lett: édes öntudat
És boldog, tiszta lelkiismeret.
Hogy sűrögnek ott fenn a hűnyó
napban,
Aranyként csillan szürke hangya-
testük,
Már készülődnek lassanként haza, –
Egy óra még, és itt van a sötét.

Sötét, sötét: hogy száll a szörnyű szó,
Éjszaka: hogy suhognak szárnyaid,
Mily félelmes vagy, mily irtózatos,
Még annak is, ki dolgozott napestig,
Hát még annak, kit elhagyott a hajnal,
És elhagyott a délelőtt s a dél.
S kit a hanyatló nap is így talál:
Hivalkodva és haszontalanul.

Álltam valami messze piacon,
És tarka rongyként ráztam lelkemet,
Így tűnt a hajnal, így futott a dél,
És így jött rám a késő alkonyat.
Utolsó munkás és utolsó óra –
Most itt állok a szőlőhegy tövében,
Napszámodba szegődnék, Istenem.
Egy óra még, és itt van a sötét.

Ezt az utolsó órát add nekem.

1947. szeptember elején volt egy konferencia Vaján, ahol mintegy háromezren jöttek össze. A lányok szeretnék volna ide szüleiket is eljuttatni, akiket már egyre jobban érdekelt az ébredés. Édesapjuk rendszeresen olvasta a Bibliát, amikor nem értett valamit, ceruzával kérdőjelet tett a lap szélére. (Hitre jutása után a kérdőjelek helyére felkiáltójelek kerültek!)

Édesapjuk Vaján, a konferencia egyik reggelén kissé késett, így a hozzá legközelebbi bibliakörhöz csatlakozott, amit

éppen Fekete Péter vezetett. Megdöbbenve hallgatta a kapernaumi százados történetét. A bibliaóra után beszélgetni kezdett Péterrel, aki készségesen válaszolt a fehérhajú idősebb ember kérdéseire. De amikor a tábornok ecsetelni próbálta a saját jóságát, Péter határozottan kijelentette, hogy minden emberi jóság kevés az üdvösséghez, csupán az Úr Jézus kegyelme tart meg. Majd arra kérte őt, hogy vonuljanak el egy csendesebb helyre, ahol nyugodtan beszélgethetnek. Egy idő után mindketten térdre hulltak egy pad mellett, és az idősebb, sok küzdelmet látott és tapasztalt katona meghódolt az Úr előtt, és átadta életét Jézus Krisztusnak. Másnap feleségével együtt – de egymástól függetlenül – több száz emberrel közösen kimentek a hálaadás helyére, a füzesbe. Amikor a konferencia vezetője is megérkezett, akkor felszólítás nélkül mindenki térdre hullott, úgy fogadták a bátorító áldást. Ettől kezdve apósom mindig úgy tekintett Fekete Péterre, mint lelki apjára, akin keresztül megtalálta az élet forrását Krisztusban. Nagy tisztelettel és szeretettel beszélt róla mindig, és meghagyta, hogy amikor az Úr hazahívja, akkor Péter hirdesse a ravatalánál az evangéliumot. Így már az egész Toókos család együtt dicsérhette az Urat, és évekig áldott eszköze volt Debrecenben és környékén az ébredés szolgálatának. Később mind a három lány református lelkész felesége lett.

Asztalos Zoltán / Hajdúszoboszló

CSALÁDOS NAP

2015. június 6-án, szombaton
ismét családi napot szervezünk
péceli ingatlanunkon.

Délelőtt szervezett program:
– felnőtteknek: **Segítőtárs a válság idején is** címmel *Móréh Tamás és felesége, Ágnes* tart előadást közös beszélgetéssel; – fiataloknak ifi teaház; – gyermekeknek kézműves foglalkozás; – kicsiknek gyermekmegőrzés.

Közös ebéd a kondérban főtt gulyásból.

Délután ismerkedés, barátkozás, ruha-turi stb.

Kérjük, június 3-án szerdáig jelezzétek jöveteleket, ezzel segítitek a szervezést!

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

A Biblia Szövetség tervezett éves programja

(központi szervezésben – a körzetek programja nélkül; bibliaiskolai program külön lapon)

– 2015. április–december –

ÁPRILIS

11. csendesnap (Mátészalka)
 11. 30+ fiatal felnőttek találkozója (Pécel)
 12. fontos kérdések (Bp. Nagyvárad tér, 17 óra)
 13-17. vezetők és szolgálók konferenciája (Pécel – meghívással)
 14. tanácsülés (Pécel)
 17-19. BSZ-nap Bécsben
 18. bibliaiskola (Pécel)
 25. előadás nőknek (Bp. Nagyvárad tér)

MÁJUS

9. éves közgyűlés és konferencia (Bp. Nagyvárad tér)
 16. bibliaiskola (Pécel)
 30. előadás nőknek (Bp. Nagyvárad tér)

JÚNIUS

6. családi nap (Pécel)
 20. bibliaiskola (Pécel)
 21-26. konferencia házaspároknak Széplalmán ☒ **
 22-26. konferencia lelkészeknek (Pécel) ☒
 27. tanácsülés (Pécel)

JÚLIUS

- 6-10. konferencia pedagógusoknak (Piliscsaba) ☒
 6-11. állami otthonos lányok tábora (Pécel) ☒
 27-31. lelki konferencia (Pécel) ☒
 27-aug. 2. kenus tábor (?) ☒
 (?) kerékpáros tábor fiúknak és lányoknak (?) ☒

AUGUSZTUS

- 19-23. hitben járó fiatalok tábora/képzése (Gyula) ☒
 23. konferencia Nyíregyházán (ref. templom)

SZEPTEMBER

5. családi nap (Pécel)
 12. 30+ fiatal felnőttek találkozója (Pécel)
 13. fontos kérdések (Bp. Nagyvárad tér, 17 óra)
 19. bibliaiskola (Pécel)
 26. tanácsülés (Pécel)

OKTÓBER

3. csendesnap (Debrecen)
 10. ifj. hitmélyítő találkozó (Pécel)
 4-9. lelki konferencia (Mátraháza) ☒
 17. bibliaiskola (Pécel)

NOVEMBER

- 1-6. konferencia orvosoknak (Berekfürdő, Gyógy-szálló) ☒
 8. fontos kérdések (Bp. Nagyvárad tér, 17 óra)
 14. őszi körzeti konferencia (Bp.–Torockó téri ref. templom)
 16-20. berekfürdői lelki konferencia ☒
 21. őszi körzeti konferencia (Miskolc, Egyh.k. Székh.)
 21. bibliaiskola (Pécel)
 28. tanácsülés (Pécel)

DECEMBER

31. szilveszteri program fiataloknak (Pécel)

Jelmagyarázat:

☒ – részvétel csak előzetes jelentkezés visszaigazolása után
 Bp. Nagyvárad tér – Nagyvárad téri református templom

** – A Bibliai Házassággondozó Szolgálattal közös szervezésben
 ? – Kérjük, tájékozódjék a BSz honlapján!

*

A közölt program előzetes terv, ezért a változás objektív vagy szubjektív okokból lehetséges, amiről folyamatosan tájékoztatjuk olvasóinkat a Biblia és Gyülekezet c. folyóiratban és a honlapon.

*

Biblia Szövetség, H–2119 Pécel, Kálvin tér 2/B;
 Tel./fax: (36) 06-28/452-334; e-mail: bsz@bibliaszov.hu

A Biblia Szövetség programjait az evangélium és a keresztyén etikai normák szerint szervezi és rendezi. Cél a szabadidő hasznos és pihentető eltöltése és az ismerkedés lehetősége mellett az evangélium üzenetének közvetítése, a keresztyén tanítások átadása, valamint a közösségi szemlélet erősítése és gyakorlása.

A szervezők a résztvevőktől kérik és elvárják a cél teljesülésének támogatását. Aki a közösségi szabályokat megsérti, az önmagát zárja ki a programokon való részvételből.

FONTOS KÉRDÉSEK

A következő rendezvény programja:

– április 12. **A hívő embernek is lehetnek féltelmei?**

Az előadás 17 órakor kezdődik a Budapest, Nagyvárad téri ref. templomban (VIII. ker. Üllői út 90.), amit beszélgetés követ. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

TUDNIVALÓ A BIBLIA SZÖVETSÉG 2015. ÉVI PROGRAMJAIRÓL

A meghirdetett előadások, konferenciák nyitottak, azokon bárki (életkorának, nemének, hitbeli elkötelezettségének vagy családi állapotának megfelelően) részt vehet. Programjainkat a protestáns keresztyén hitvallások és a keresztyén etikai rendszelvényben szervezzük és tartjuk.

Azokat a szervezett alkalmakat ☒ módon megjelöltük, ahová csak előzetes jelentkezés alapján fogadunk résztvevőket.

Akkor érvényes a jelentkezés, ha a részvételi szándékot írásban (név, lakcím, életkor) a kért jelentkezési helyen bejelenti, és azt a megjelölt összegű jelentkezési előleg megfizetésével megerősíti. A jelentkezéseket visszaigazoljuk, a részletes tudnivalót a program kezdete előtt 1-2 héttel előbb elküldjük. Jelentkezési előleget nem tudunk visszafizetni! Az esetleges programváltozás esetén a jelentkezetteket írásban értesítjük, részükre az előleget visszafizetjük.

A többnapos programok a részvételi díj, a szállás-tisztálkodás, napi háromszori étkezés (egyszer meleg étel), az előadásokon, szemináriumokon való részvétel költségét tartalmazza. Az utazás, az esetleges egyéb helyben fogyasztás költségét (üdítő, telefon) külön kell megfizetni. A résztvevők Bibliát, jegyzetfüzetet hozzanak!

A péceli programhelyek megjelölés a Biblia Szövetség székházára vonatkozik. A résztvevőket 2-3 ágyas szobákban helyezük el. **A péceli programokra** – szállás igénybevételehez – **ágyneműt kell hozni!** Aki ágyneművel nem rendelkezik, 500,- Ft mosatási díjat fizet.

Jelentkezési előleg: program-nap x 1.000,- Ft/személy. Befizethető a BSz pénztárába, átutalással az OTP Bank 11742331-20002279 számlára, a Biblia Szövetség sárga csekkjén, vagy rózsaszín postai utalványon. Mindig közölni kell a befizetés célját!

* * *

I. BIBLIAISKOLA PÉCELEN A 2014/15. tanév programja honlapunkon megtalálható. A 2015/16. tanév Pécelre hirdett programját folyóiratunkban ill. honlapunkon folyamatosan követheti.

* * *

II. BIBLIAISKOLA VIDÉKEN A vidéki, folyamatban lévő bibliaiskolai tanfolyamok programját az illetékes szervezőktől lehet megismerni.

* * *

II. IFJÚSÁGI VAKÁCIÓ

A) Hitben járó fiatalok tábora/képzése (16. életévtől): aug. 19-23., (Gyula), költség kialakítás alatt

B) Kenus tábor fiataloknak: júl. 27-aug. 2. (?), ktg. várhatóan ~20.000,- Ft. Tájékoztató a részletekről honlapunkon!

C) Kerékpáros tábor fiúknak és lányoknak, költség, helyszín és időpont tervezés alatt, kerékpárt hozni kell! Részletekről tájékoztató honlapunkon!

Jelentkezni az (A – C) ifjúsági vakációra a Biblia Szövetség címén (lásd lent!), 5.000,- jelentkezési előleg egyidejű befizetésével lehet. **B)** feltétele az úszni tudás. **C)** feltétele a kerékpár megléte és kerékpározni tudás.

D) Állami otthonos vagy nehéz családi körülmények között élő lányoknak: júl. 6-11. (Pécel) A tábor költségei biztosításához adományokat kérünk és hálásan fogadunk!

* * *

III. KONFERENCIÁK FELNŐTTEKNEK

E) Lelkigondozói hét Berekfürdőn (Megbékélés Háza), – **nov. 16-20.** vezeti: Zila Péter, költség: 27.000,- Ft + idegenforgalmi adó

F) Konferencia lelkészeknek: jún. 22-26. (Pécel), vezeti: dr. Sípos Ete Álmos, költség 15.000,- Ft/személy

G) Pedagógus konferencia: júl. 6-10. (Piliscsaba) vezeti: Dr. Viczián Miklós, költség: 22.000,- Ft/személy

H) Konferencia orvosoknak: nov. 1-6. (Berekfürdő, Gyógy-szálló) vezeti: dr. Sípos Ete Álmos és dr. Erdélyi Judit, költség egyeztetés alatt

I) Konferencia lelki programmal

– **júl. 27-31. (Pécel)** vezeti: Benedek Csilla, költség: 15.000,- Ft/személy

– **okt. 4-9. (Mátraháza)**, költség: BSz tagoknak 35.500,- Ft/személy, egyéb: 36.500,- Ft/személy.

J) Házaspároknak: jún. 21-26. (Szépalma) reménység szerint vezeti: dr. Pálhegyi Ferenc, költség: 42.500,- Ft/személy. Élettársakat nem, csak házastársakat fogadunk!

Az **E) – J)** programokra jelentkezni a Biblia Szövetség címén lehet (ld. lent!), 5.000,- Ft/személy előleg befizetésével.

*

A meghirdetett programokra mindenkit (a közölt feltételek szerint) szeretettel várunk. A közöltek tájékoztató jellegűek, meghirdetésük kifejezi a Biblia Szövetség szándékát a programok megszervezésére.

Érdeklődni munkanapokon, hivatali időben a **(06) 28/452-334/113** (Benedek Csilla) telefonon, faxon; e-mailen: bsz@bibliaszov.hu, vagy a **Biblia Szövetség, 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B** postacímén lehet.

A változtatás lehetőségét fenntartjuk.

*

MÁTÉSZALKAI CSENDES NAP

A Biblia Szövetség tavaszi csendesnapját

– a református gyülekezettel közösen –

2015. április 11-én, Mátészalkán,

az északi református templomban (Erkel Ferenc út 50.) tartja, amire szeretettel hívjuk a Biblia Szövetség és a gyülekezet tagjait és az érdeklődő testvéreket.

A program 10 órakor kezdődik, és várhatóan 15.30-ig tart.

A gyülekezet szerény vendéglátással készül az érkezők fogadására.

Lelki program: **Mi közünk van Jézushoz? (Jn 13,1-16)**

1. Szerette az övét a világon

2. „Te most nem érted...”

3. „Ha meg nem moslak téged...”

ebédszünet

4. Van közöd embertársadhoz, esetleg Jézushoz?

5. „Példát adtam nektek”

Szeretettel vár mindenkit a vendéglátó gyülekezet és a Biblia Szövetség

Békesség néktek!

A Biblia Szövetség XXII. Pedagógus (világnézeti) konferenciája

Piliscsaba, 2015. július 6-10.

A programot évek óta úgy állítjuk össze, hogy a délelőtti és délutáni tematikus előadásokat – amelyek aktuális keresztyén világnézeti kérdéseket érintenek – a téma közös megbeszélése követi. Reggelenként hitméllyítő, este evangélicációs témájú áhítatot tartunk, és félnapos kirándulás is gazdagítja a programot. Mindezt annak tudatában készítjük elő, hogy a konferencia résztvevői a farszto év után szabadságukat töltik. Ezért bőven hagyunk időt a pihenésre, beszélgetésre, közös vagy egyéni időtöltésre.

Idén Isten békességét állítjuk a konferencia középpontjába, ami békétlen világunkban különösen is hangsúlyos.

Elsősorban a pedagógusokat szeretnénk hívni és megszólítani az előadásokkal, de szívesen látjuk a házastársakat, az érdeklődő ismerősöket, mindenkit, aki a Biblia igazságainak fényében szeretne tájékozódni a mindannyiunkat érintő kérdésekben.

Elhelyezés, étkezés a piliscsabai Pázmány Péter egyetem Iosephinum kollégiumának kétágyas, fürdőszobás szobáiban és közösségi helyiségeiben biztosított. Érdeklődni, jelentkezni az alábbi módokon lehet:

Postacím: **2119 Pécel, Kálvin tér 2/b.**

villámposta: **bsz@bibliaszov.hu** ill. **miklos@viczian.hu**

Tel./fax: **06-28-452-334**

Részvételi díj **22.000,- Ft**, a szállás (hétfőtől szombat reggelig) és az étkezések költségének fedezésére.

Jelentkezéskor 5.000 Ft előleget kérünk.

Várjuk jelentkezését, akár járt már közöttünk, akár ez lesz az első alkalom velünk! Hívja kollegáját, vagy házastársát!

A szervezők nevében: **Viczián Miklós**

A **Biblia Szövetség (BSz)** Alapszabályának legutolsó közgyűlésén történt módosítása nyilvántartásba vételi eljárásával kapcsolatosan lapzártáig a törvényszéktől nem kaptunk értesítést. A módosítás nyilvántartásba vételéig a módosítás előtti Alapszabály hatályos. ■

Az **Országos Bibliaiskola Alapítvány (OBA)** módosított alapító okirata bejegyzési kérelmére a törvényszék hiánypótlási végzést bocsátott ki. Az alapítók a hiánypótlás teljesítésén dolgoznak. ■

A **Biblia Szövetség Tanácsa** március 7-i ülésén tárgyalta a bibliaiskolai koncepciójáról, és meghirdette a következő tanév programját. Határozott arról is, hogy 2016 nyarán etikai témakörben egyhetes szakkolégiumot szervez majd, amiről részletes tájékoztatást később ad ki. ■

Döntött a honlapon megjelent írásokhoz eddig lehetőségként megvolt hozzászólás megszüntetéséről, tekintettel arra, hogy némely kommentelő rendszeresen visszaélt a lehetőséggel. ■

*

Halottaink: † **Kozma Lászlóné** (1924) Lenti,
† **Németh József** (1925) Debrecen,
† **dr. Szabó Lászlóné** (1924) Budapest,
† **Török Ede** (1919) Karcag,
† **Varga Rezsóné** (1928) Kiskunlacháza.

Az elmúlt időszakban elhunyt Biblia Szövetséges szolgáló tagjainkra Peczníky Pál versével emlékezünk. Bár a vers egy édesanya emlékére íródott, de a benne foglalt gondolat minden hívő ember igaz reménységéről szól. Emlékük legyen áldott közöttünk!

PECZNYÍK PÁL: MEGLÁTJUK EGYMÁST

Egy kedves családnak
szíve gyászba borult,
a hitves, jó anya
menny honába vonult.
Holtra vált testéből
mennybe szállt a lelke,
itt maradt a család,
szemük könnyel telve.
Isten meghallgatta
esdeklő imáját,
lelke levetette
szürketest ruháját.
Hosszú betegsége
őt ágyhoz kötötte,
most árva családja
sírva áll körötte.
Könnyhullatás közt is
él a boldog remény:
aki a Krisztusé,
halál után is él!
Itt, a haláltusa
egyetlen pillanat,
s a lélek régeből
új honba áthalad.
Drága kedvesünket
hazahívta Urunk,
meglátjuk majd egymást,
ha véget ért utunk.

30+ TALÁLKOZÓ PÉCELEN

Szeretettel hívunk **2015. április 11-én 10.00 órától**
a Biblia Szövetség székházában (Pécel, Kálvin tér 2/B)
tartandó programunkra, aminek témája:

Miért engedi meg Isten életünkben a szenvedést?

Előadónk **Dr. Sípos Ete Álmos** református lelkipásztor.
Programunkat játékos ismerkedéssel, énekléssel
kezdjük, de lesz alkalom a személyes beszélgetésre is.
Ebédre közös kolbászsütést tervezünk a kertben, amihez
egy doboz üdítővel vagy sütivel járulhatsz hozzá!

Ebéd után kiscsoportokban beszélgethetünk
az elhangzottakról, majd záró áhítat következik

Neki gondja van rátok címmel, amire

Péterffy György református lelkész készül.

Ezután kinek-kinek lehetősége van további közös,
kötetlen időtöltésre.

A részvétel ingyenes.

Szeretettel várunk, remélve, hogy köszönthetünk ezen
a nagyszerűnek ígérkező programon!

A BIBLIA SZÖVETSÉG BIBLIAISKOLAI TANFOLYAMAI A 2015-16. TANÉVBEN KÖZLEMÉNY

A Biblia Szövetség Tanácsa bibliaiskolai tanfolyamok indítását tervezi a 2015-16. tanévre.
Helyszíne: A Biblia Szövetség oktatási központja (2119 Pécel, Kálvin tér 2/b).

Képzési cél:

- A keresztyén életben elindultaknak egyszerű, alapközü ismeretet nyújtani az Ó- és Újszövetség könyveinek tartalmáról, továbbá az egész Szentírásról végigvonuló legfőbb tanításokról.
- A hallgatókkal megismertetni a Szentírás magyarázatának azokat az egyszerű, de nélkülözhetetlen szabályait, amiket minden hívő embernek ismernie kell ahhoz, hogy jól értse a Biblia üzenetét.
- A Bibliát olvasó embereket segíteni a Jézus Krisztusba vetett hitben való meggyökerezésben és növekedésben.
- A tanfolyamon résztvevőket segíteni a gyülekezeti közösségbe történő bekapcsolódásban és aktívabb részvételben.
- A hallgatók között olyan kapcsolatokat, közösségeket kialakítani, ami kivételes lehetőséget teremt majd a szolgálatban, az egyén életében és gyülekezeti munkájában.

Tanfolyamok:

1. BSz bibliaiskola harmadik éves tanfolyam azok számára, akik a 2014/15. oktatási évben Pécelen sikeresen elvégezték a második tanévet, vagy a korábbi budapesti bibliaiskola második tanévet, vagy azzal egyenértékű vidéki oktatáson vettek részt.

Az éves tanóraszám: 42

2. BSz bibliaiskola 2/1. tanfolyam. Kétéves tanfolyam első tanéve.

A 18. életévet betöltött, közoktatási tankötelezettségének eleget tett, keresztyén életben elindult férfiaknak és nőknek, akik szeretnék a Jézus Krisztussal való elkötelezettségüket biblikus ismerettel és életvitelben megerősíteni.
Tanfolyami tanóraszám: 84. Tantárgyak (első év): bibliaismeret, biblika teológia, hitvallásismeret, egyháztan.

A tanfolyam sikeres elvégzéséről a Biblia Szövetség bizonyítványt állít ki.

A tanév kezdete: 2015. szeptember 19.

Tanítási napok:

– 2015. év: szeptember, október, november hónapok harmadik szombatja

– 2016. év: február, március, április, május hónapok (tervezett) harmadik szombatja

A tanfolyam költségértékesítéses, a 20.000 Ft/tanfolyam tandíjat a jelentkezés határidejéig kell megfizetni.

A díj befizetése feljogosítja és kötelezi a hallgatót az oktatásban való részvételre, az ehhez biztosított tárgyi feltételek igénybevételére (tanterem, óravázlatok stb.), a kijelölt feladatok teljesítésére. A felvett hallgató kötelezi magát, hogy a tanfolyamon – a Biblia Szövetség által is képviselt – biblikus keresztyén magatartást tanúsít.

Jelentkezés a tanfolyamokra:

A jelentkezés és a részvételi díj befizetésének határideje: **2015. június 30.** A felvételtől minden hallgatót 2015. július 30-ig értesítünk, és augusztus 31-ig tájékoztatunk a tanfolyam részletes tudnivalóiról.

A jelentkezéshez meg kell adni a valós nevet, elérhetőséget (lakás és tartózkodási hely, e-mail cím, telefonszám), születési adatot (idő és hely), iskolai végzettséget, foglalkozást, gyülekezeti kapcsolatot, illetve a választott tanfolyamot.

A BSz bibliaiskola 2/1. tanfolyamra jelentkezők a jelentkezéssel egyidejűleg küldjenek rövid bemutatkozást, amiben térjenek ki foglalkozásukra, ha van, mutassák be családjukat, illetve gyülekezeti kapcsolatukat és szolgálatukat! Írjanak hitbéli elindulásukról is!

A jelentkezés elküldhető levélben (Biblia Szövetség 2119 Pécel, Kálvin tér 2/b), elektronikusan: bsz@bibliaszov.hu, illetve beadható személyesen a BSz székhelyén.

A részvételi díj fizethető átutalással (OTP Bank NyRt. 11742331-20002279 számlára, bibliaiskolai tanfolyam – megjelöléssel), vagy készpénzzel a BSz házipénztárába.

A jelentkezéseket a beérkezés sorrendjében rögzítjük. Az esetleges túljelentkezés vagy egyebek okán a tandíjat visszatérítjük.

A hallgató mulasztása miatt a tandíjat nem térítjük vissza.

Bővebb információ kérhető a fent megadott elérhetőségen, illetve munkanapon a 0628452334 telefonszámon.

A bibliaismeret alapjait elsajátítani és tanulni vágyók jelentkezését szeretettel várja a Biblia Szövetség.

Ifjúsági kirándulás Pomáz környékén,
a télutón

Pálhegyi Ferenc: Kalauz a bibliai lelkigondozáshoz

Könyvbemutató

2015. április 10-én 17:00 órakor

Bibliás Könyvesbolt 1092 Budapest, Ráday u. 28.

Ez a kis könyv elsősorban nem szakembereknek készült, hanem mindazoknak, akik keresztyén gyülekezeteinkben felelősséget éreznek és vállalnak hívő testvéreik lelki egészsége és hitbeli fejlődése iránt. Valójában minden újjászületett keresztyénnek szól, mert Isten mindegyik gyermeke tartozik azzal, hogy óvja és táplálja a többieket, ébressze az alvókat, bátorítsa a csüggedőket, „erősítse azokat, akik haló félben vannak” (Jelenések 3, 2). Az a meggyőződésünk, hogy a gyülekezeti lelkigondozás mindannyiunk szívügye kell legyen. Az újszülött egészsége és fejlődése sem csupán a gyermekorvosra tartozik, hanem elsősorban a szülőkre; a gyermek lelki fejlődéséért sem csak a pedagógusok felelősek, hanem a szülők, a rokonok és a barátok is.

MEGHÍVÓ

Mivel az illetékes törvényszék a Biblia Szövetség alapító okirat-módosítása bejegyzési kérelmére lapzártáig nem hozott végzést, ezért a módosítás előtti alapszabály szerint kötelesek vagyunk küldöttgyűlés helyett közgyűlést tartani.

Ennek megfelelően a

Biblia Szövetség a 27. rendes, éves közgyűlését és tavaszi csendesnapját

2015. május 9-én 10 órától

**Budapesten, a Nagyvárad téri református templomban
(VIII. ker. Üllői út 90.) tartja.**

* * *

Tervezett szakmai program, amiről a közgyűlés tárgyal és szavaz:

– *főtitkári beszámoló, – jelentések a 2014. év gazdálkodásáról és tevékenységéről,*
– *Felügyelő bizottság jelentése, – 2015. évi költségvetés, – az alapító okirat módosítása bírósági hiánypótlási felszólítás alapján, amennyiben a közgyűlés időpontjáig ilyen jellegű végzés a Biblia Szövetséghez megérkezik*

*

A lelki program: **A Szentlélek munkája**

1. A Szentlélek vezérel (Rm 8,14), 2. A Szentlélek bizonyoságot tesz (Rm 8,16-17),
3. A Szentlélek tanít sóvárogva várni (Rm 8,18-23)

*

Amennyiben a meghirdetett időpontban a közgyűlés határozatképtelen, akkor a megismételt közgyűlést **2015. május 9-én, 11.00 órakor** a fent jelölt helyszínen tartjuk, amelyik már létszámra tekintet nélkül lesz határozatképes.

Kérjük a Szövetség tagjait, hogy 9.00-10.00 között a helyszínen aláírásukkal igazolják részvételüket, amikor majd kézhez kapják a közgyűlés tárgyalási anyagát is!
A regisztráció lezárása után érkező tagjaink a szavazásban – sajnos – aktívan nem vehetnek már részt.

*

A Biblia Szövetség tagjait és az érdeklődőket szeretettel várja a BSz Tanácsa!

A **Biblia és Gyülekezet** című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Az előfizetési díj 2015-ben: belföldre: 2.500,- Ft/év; (2.200,- Ft/pld. 10 pld. felett); külföldre: – európai országokba: 4.800,- Ft/év;
– egyéb országokba: 5.900,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 350,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén

Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: Szabó László

* * *

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: dr. Sípos Ete Álmos; szerkesztő: dr. Mikolicz Gyula; tördelés: Horváth Mária; fotó: a rendezvények résztvevőitől;
címlapfotó: golgotavirág

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza! Folyóiratunk legközelebb 2015 nyarán jelenik meg. Lapzártá: 2015. június 1.

Nyomatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Máza u. 3. – HU-ISSN 0866-2932 (nyomatott) – ISSN 2064-0269 (online)